

Hamdi Bağcı

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

25.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hamdi Bağcı

Eserleri:

15 Temmuzla Saygıyla...

Bir gecede yazıldı tarih
Bir gecede dur dedi bu millet
Çağın en gaddar deccaline
Zamana zehrini zerk ederken yılan
Başı ezildi bir gecede

Anladık hala kesmemiştii umudunu Mevla
Çağın karanlığında bir aydınlık doğdu bir gecede
Bomba sesleri, uçak sesleri
Kurşun vızıltıları parçalarken zamanı
"Allah" dedi bir millet
Dünya saygıya durdu bir gecede

Başkaldırdı asil millet
Meydan okudu yedi düvele
Kahramanlar sokakları doldurdu
Dünya gördü,
Esarete boyun eğmedi
Zulmeti yok etti bir gecede...

Vatan için Allah için
Namus için Ümmet için
Kutsal toprak için
Karanlığın içinde
Kırkları, yedileri
Alemlerden akıp gelen cenk Melekleri
Demire kırılmaz metale
Başta Başkomutan Recep Tayyip Erdoğan
Vatanın serdengeçti yiğitleri
"Dur" dedi
Şanlı bir gecede...

Şanlı Türk milleti sarsılmaz inancıyla
Bin yıllardan süzülüp gelen kutlu ferasetiyle
Zalimlerin çağına başkaldırdı
Yeni bir tarih yazdı
Medeniyet çekirdeğini toprağa attı
Kutsal bir gecede...

Hamdi Bağcı

Acı Acı Acı

Hep ters gidiyor yollar
Ben ora sen şura
Yetmiş yıl uzak benden sanki
Ve hep artıyor ayrılıkların mesafesi
Kavuşalım dedikçe tutamıyoruz huzurun elini
Ulaşılmaz çıkıyor yollar
Yapraklarını döküyor ağaçlar
Acı dolu dünya
Acı acı acı...
Acımış her şey,
Lut gölü taşı sanki
Ve bütün dünyadaki
Yok etti tatlı suları

Acı akıyor ölü bebeklerin cansız bedenlerinden
Nasıl yaşanır bilmiyorum dünyada
Acı her taraftan saldırıyor
Nereye
Gidişin nereye
Neden artık anlamıyorum seni
Neden nefret akıyor ellerinden
Zalim dünya

Ben mi yedim o elmayı?
Ya da o bebekler mi yediler?
İsyan değil bu, şaşkın
Ve özgün savruluşların yankısıdır

Bebekler suçsuz
Nasıl yaşayacak anneler şimdi?
Zalimler
Şeytanlar
Anlamadım hiç
Ne istediler bebeklerden

Mısır'ın firavunları mı uyandı yoksa?
Haberimiz mi yok?
Bu bombaları atan kim?
Romanın yalandan tanrıları mı?
Geldi yakmak için dünyayı?
Belki de Mekke'nin taş putlarıdır
Ya da İbrahim'i ateşe atan Nemrut mu?
Yönetiyor dünyayı...

O cennete kokusunu yayan kadının
Kutsal başkaldırısı nerede öyle ise
Neredeyiz biz,
Neden bebekler
Ölüyorlar
Gözlerimizin önünde
Hüznün coğrafyasında

Kuşun uyanışını peygamberine gösteren Allah...
Yalvarıyorum
Ne olur
Ya hikmetini göster bize
Ya da dayanmıyor kalp
Bu kadar acıya
Ya taşlaşıyorsa
Bilmezlik çıkmaz sokaklarda

Bir izah yap
Ne olur
Dilin yok mu senin ey dünya

Suratlarından acı akıyor
Şüslü suratları ölüm kusuyor
Ölüm kokusu yayıyor kuru kasırgalar
Ölümler saldırıyor
Mazlumlara...
Nereye kaçacak insanlık?
Yol bitti mi yoksa?

Hamdi Bağcı

Acılara Tanıklık Ederken

Fotoğraflar çekiyor zamanı
acılarına tanık oluyor insanların
Ölümler artık korkutmuyor
bebeklerin
ve hamilelerin acıları
ihtiyarların mecalsiz duaları
Kayboluyor
çılgınlığında günahların
bombalar bir bir
insanlığın üzerine düşüyor
Deccal bir elinde bıçak
bir elinde bayrak ki
En kutsalımıza ihanet ederek
İnsan kesiyor
İnsan boğazlıyor
Şehirler yıkılmış
Ruhlar tarumar
Konuşanlar ne kadar çok
Ne kadar çok yalan söylüyor insanlar
Ve dünya seyrediyor
Batıyor bataklıkta
Zamanın mısraları

İnsanlar seyrediyor
İnsanlar acıları ve hüznüleri
Yabancılarmış gibi diğer insanlar
uzaklardaymış gibi
seyrediyorlar

Ve fakat heyula
acımasızca sarmalıyor
Kör bir fırtına
Kara bir bulut
küllerini savuruyor
Ve her yer karanlık
Ha şimdi ha birazdan
Alacak içine
hızla büyüyen fırtınalar
Kara bir bulut
Kaçamayacak ondan
Gülenler
Dünyayı başlangıçsız
ve sonsuz sananlar

Ellerimiz yine açılmış
İnsanlığın ve zamanın
En korkunç çağlarında
Mecalsiz ve medeniyetini kaybetmiş
Yenilmiş
Kudüs'ü artık uzak diyarlar sanan
Endülüs'ü rüyalarına alamayan
Bizler...

Yine yalvarıyoruz çaresizce
Günahlarımızla
Allah'a...
Yol yok biliyoruz
başka...

Hamdi Bağcı

Adem Yalnızlığı

hepimiz bir Adem'iz dünyaya kovulmuş
her insanda bir Adem yalnızlığı
Her sokağına, her şehrine
yabancıyız
dünyanın
hoyrat eser rüzgarları

Hamdi Bağcı

Afallamıştı

Afallamıştı
ne yapacağını bilmez bir halde
bakındı gök yüzüne
öğrendiği her şey yanlış
dünya acımasızdı

bir Cuma'ydı
Mübarek Cuma
Yalvardı Allah'a
daha ne kadar sürecek
bu Araf'ta
bitmek bilmez
merhametsiz macera...

Kör demirler
göremez insanı
en acımasızca patlar
bomba olur

ve insanlar görürken insanları
öldürür çocukları
öldürür dünyayı...

Hamdi Bağcı

Afrika

Gönlü kararmış dünya
Göremiyor Afrika'yı

Hamdi Bağcı

Ah Zavallı Çocuk

Ah zavallı çocuk
yapman için her şeyi
ben söyleyeceğim sana

ve sen
adam olacaksın öyle mi?

Hamdi Bağcı

Ahir Zamanlar

Sözün bittiği
yazının bittiği zamanlar
Yaşıyoruz acımasızlığında dünyada
Belki dilimizden anlayan olur
Yokuşlar biter
bekliyorum
gelir baharlar diye

Yok, sevdiremedik kendimizi ne insanlara
Ne yaşayana, ne sahibine hayatın
Her gecenin bir sabahı olurmuş oysa
Öyle diyorlardı
Ve geceye her uyandığımızda

Aranıp dururken anlıyoruz
Araf her yaşadığımız gün
Acı demekmiş kekremsi bir sarsılmayla hayat
En zamansız anlardan savruluşu kaldı bize
Beş para etmez beyin zonklamalarının

Kapandık içimize ve bir el, bir dil
Paylaşmadan meddücezirlerimizi
Sonunda bu kadar yenilgiyle
Hilkat garibesi gibi
Düşüncelerimiz
İşe yaramaz savruluşlarımız
kaldı
Yer yüzünde
elimizde sermaye diye...

En cansız yapraklar bile kanatlarımızı kırdı
Eski zamanların özlemiyle
Ağlayıp durdu savruluşun girdaplarında
Duanın bile kabul olmadığı zamanlardı

Ruhumuzu kaybetmiştik
İnsanlar artık insan yiyordu
Bedenleri parçalıyordu dehşet bombalar
Güneş acımasız, rüzgâr acımasız, yağmur acımasızdı

Acımadı kimseye yıktı geçti dev fırtınalar
Şiir bitmişti, söz bitmişti, öz bitmişti
Her şey sıradan, her şey artık yalandı
Büyüsünü kaybetmişti geceler, sabahlar

Ve gün batımları
"İnsan lezzetlidir" diyordu dev makineler
Duaların bile kabul olmadığı zamanlardı
Ahir zamanlardı

Ve ben kendi derdimde, teslimiyetime
Ağlıyor, sızlanıyordum

Beş para etmiyordu civanmertlik
Histerik acımasızlığında kayboluyordum...

Zaman savruluşun adıydı artık
Dualar bile kabul olmuyordu...
Bitiyordu insanlık
Bitiyordu cümleler,
hissiyat ve bütün duygular.

Hamdi Bağcı

Alabildiğine Güz Yaşıyoruz

Alabildiğine güz yaşıyoruz
Yaprak dökümü
Ve hazindir ki ey sevda kuşum
Eylül kadar güzel değil zamanın hazanı

Sabahı olmayan geceler başladı artık,
İnsanlığı karanlıklar esir aldı
Seyrime kalmadı insanların yüreklerinde
Bir kopuş kayboluş yaşıyoruz

Bitiş tükeniş
Ve uzaklaşıyoruz
Yaratanımızdan
Alabildiğine kopuş yaşıyoruz

Leylaklar kokmuyor
Bülbüller ötmüyor
Yiğitler analardan doğmuyor
Kadınlar insan doğurmuyor artık

Ağlayış bu
Kaçış
Sığıniş

Hamdi Bağcı

Alem Nedir?

Alem öyle bir şeydir ki, alem alem içinde,
her alem döner kendi çevresinde
alem ki dokunmaz başka alemlere
Sanır bir tek kendi var, bu sonsuzluk aleminde...

Hamdi Bağcı

Anladım

Gülüyorsun
İsrafil surunu üflüyor sanki
Kıyamet kopmaya başlıyor ansızın
Ve kıyılarında duruyorum
Sarp dağlarının

Son bahar oluyor sonra
Yaprakları dökülüyor zamanın
Zamanın elini tutamıyoruz
Şiirini okuyamadığım anlarda anladım

Rüzgarın yaprağını düşürdüğü ağaçları okşamadaki şefkatini
Bir melankolik tutkunlukla savrulurken anladım

Koparken kıyametlerimiz
Ve için için hazanı yaşarken
Kuşların özgür sevdalarını dünyaya dair
Tafran tadında hüzdür aslında anladım

Kırmızı, sarı ya da kahverengi
En özgür haliyle sevdasını
Doyamadan kaybettiğimizi
Mayhoş sevdaları ararken anladım

Ne tutkunluğu hezeyanımızın
Suskunluğumuzdaki gizi hüznümüzün
Koparken gelen günlerle çocukluğumuzdan,
genliğimizden
ve her şeyimizden
Tenimizi kurutan toprağın
kahverengi kokusunda anladım

Çağıldayıp akan ve durmadan devinen akarsuların
Donup eriyen sapsarı yaprakların
bağrında kurbağa sesleriydin
Bize essiz bir asalet sunan
Benimizi kaybettiğimizde anladım

Eski zamanlardan kalma bir koku
Panoramik bir hüznün
Kim kâşifi şimdi giden zamanın
Kendimizden geçiren son baharın
İçinde eski güzellikleri
Kaybettiğimizde anladım

Hamdi Bağcı

Araf'tan Sesleniş

Dağlar Araf sanki...
Kulelerin arasında
Sarp uçurumların önünde
Cennete yakın
Ve fakat bir o kadar Cehennem korkusu

Niye gönlüm durup dururken Tibet'i çekiyor
Niye sevda şarkıları vuruyor yüzüme
Doğudan doğudan bahar rüzgârları esiyor

Bir ahşap evde büyümüş Tibet köylüsü mü?
Kandil gecenin karanlığına
Cennet yolculuğu karlı çorak dağların
Medeniyetin yol göstericisi
Buz gibi dünyanın çöl kuraklığında

Vaz geçmek bütün hırslarından
Ve dünyada bir insan gibi yaşamak
Budur belki gönlümüzün istediği

Niye vuruyor ruhuma
Acının sevda bulutları
Geziyor benliğim
Sokaklar sanki Tibet tundraları
Melankolik bir yalnızlıkla
Yollar hep kutsal bir şarkı mırıldanıyor
Kayboluyorum
Şehrin bütün caddeleri
Tibet sokakları...

Hamdi Bağcı

Arıyorum

Şehirde
koştur koştur şair arıyorum
Bu şehirde
bitmiş bir hiçliğe benziyor şair

İngesi kaybolmuş,
Afrika kaybolmuş
Bağdat kaybolmuş
Gazze...
Kaybolmuş
Şam kaybolmuş bu şehirde
koştur koştur arıyorum

Kimse Kerbela'ya ağıt yakmıyor artık
Kimse Buhara'dan bir ışık yakmıyor,
Kimsenin yolu Belh'e uğramıyor

Ağlamaklı yürüyüş
Ve ahir zamanının şehrini
hüzünle yaşamak benimki

Afrika'yı kim düşünecek,
Kim kocaman duyguların
esiri yolculuğunu anlayacak
Manasında yüce duyguların...

Hamdi Bağcı

Aşk

Aşk anladım
güneşli bir havada
yağmur yağmasıdır
Ve özgürlüğüdür ruhun

anladım ve
indim yaşımın on yedisine
anladım
bedenin ne olursa olsun
yaşlanmaz insan benliğinde

Ağladığımda aklıma gelen,
Gülünce aklıma gelen
Yılların eskitemediği
ve yok edemediği
Duygudur aşk

Onun adını düşünürsün özgürlük diye
Onun adını düşünürsün vatan diye
Ana sen
Yar sen...

Kusarken zaman kanını ciğerlerinden
Aklından geçirdiğin her şey
Sen...

Hep kaybolup dururken
hiç bilmediğimiz yollarda

Yazarken
acısinin
sıkıntısının
hicranına
Hep gelendir aklına aşk

Şararan yaprakta
Öten kuşta
Kaçıp giden buğulu bakışta
En eski şarkıda
Eskimeyecek sevdadır aşk

Hamdi Bağcı

Aşk İçin

Ey sevgilim ait değiliz hiçbir yere
asi gönlümüz başına buyruk
bütün talimatların otesinde
Bir başkaldırı sanki dünyaya
Aşk için...
aşk için...

Hamdi Bağcı

Aşk Ne

Aşk ne
Ne anlamı var yakmıyorsa dudaklarını
Gözlerin içini titretmiyorsa
Nasıl girilebilir kalbine
Sen yalanı değil misin?
Hayatın

Yine devrim meydanı gibi
Zamanın
Duvarlarına vuruyorum
Sonrası yok
Ve aslında sadece günahı
Dünyanın
Anlıyorum

Bir dağ gibi
Doğa gibi
Ağaçlar gibi
Su gibi
Dağların yarıları gibi
Falezleri gibi
Yemyeşile kızıl karışmış
Bahar gibi
Sultanların sarayları gibi
Aklımda yer ediyor
Varlıkların

Bilinmez zaman gibi
Kaybediyorum seni ansızın

Hamdi Bağcı

Ay Işığım

Ay Işığım,
Tingir mingir yürüyüp giderken hayat
Melankolik bir yalnızlık yaşadığımız
Mutsuzluğumuza
Ve Ruhumuza esiveren
Yazamadığımız şiirlerimiz
Yaşayamadığımız çocukluğumuz
Ne kadar zor hayatta
Bir kartal gibi özgür
Gül gibi güzel ve mutlu
Hissetmek kendini

Dalgalanıp duruyor denizlerimiz
Vuruyor dalgaları eteklerimize

İnadına
Sen doğ
Sitemlerimizin
ve hüznümüzün
Şafağı
Ay Işığım

Hamdi Bağcı

Aynı

Zaman akıyor
Ömür ömür üstüne,
Taş taş üstüne biniyor
Toprak aynı hava aynı su aynı

Yıllar geçerken insanlar bu âlemde savruluyor
Bulut aynı yıldız aynı
Matemindeki sevda aynı

İlk defa yaşanmış gibi her dem taze
Sanır kendini
Belki farkına varıyor
Bekliden beyhude yaşıyor
Yaşarken insan ve insanlık yaşıyor
Günah aynı, suç aynı, körleşmiş gönül aynı

Makineleşmiş insanlar
Önce zamanı sistem diye fabrikaya çevirmiş
Ve sonra esir olmuş ürettiğine her şeyiyle
Hisler kaybolmuş
Aradan merhameti kaldırıp
Soğumuş yüzler aynı

Devinmiyor sanki günler geceler
Su anlar mı aktığını hayat bir nehre benzer
Belki farkında olmadan içinde ezildiğimiz
İsyan aynı, zulüm aynı, zalim aynı

Bir okul bahçesidir dünya
Geleni gideni ve nesilleri
Abileri ablaları
Anneleri ve babaları
Ve hiç değişmeyen savruluşları
Handan geçen yolcu aynı

Sor kendine bak doğan güneş yeni mi?
Dünyada yaşanacak yeni bir şey kaldı mı?
Aranan suallere cevap buldu mu?

Hızlı hızlı geçiyor sanki
üzerinde yürüğümüz yollar
Özler aynı,
söylenen sözler aynı

Hamdi Bağcı

Bağdat

Bir ateş yükseliyor gök yüzüne
bombalar atılıyor şerefli Bağdat'a
Şehir ölüyor
kıyametin adısın sen Bağdat

Soylu sultanlar yok artık
Dicle ve Fırat senin ölümsüzlüğünün
Türkülerini söylemiyorlar
Bitti bin bir gece masalları
Bağdat çığlık çığığa yeniliyor insanlığa
İnsanlık esir

Kadını çocuğu
Askeri esir

Sultanların saraylarında
Çingeneler geziyor
Şeref, haysiyet
Bağdat saraylarında esir

Fırat'ın çiçek bahçesi
Sultanların evi
Bir kurşun gibi vızıltıyla
çağımızı en derin heyelanlarını yaşıyor
bomba seslerinde
Acımıyor şimdi insanlara Bağdat
Suskun soylu geceler esir

Palmiye ve hurma ağaçları
Gölgeleyemiyor acımasız savruluşları
Bütün hüznü ile
Mezopotamya'nın soylu çocuğu
Demirden bombalara esir

Bir fahişedir şimdi bütün Asya
Yatağında zalim
Ve hain Amerika
Yakıyor düşüncelerimizi bile
Savruluşunda umursamaz bir hal ile
İzzet esir, iffet esir

Anlat
oyuncağına dönmüş ölümleri bize
Patlayan ansızın bir bomba gibi
Siren sesleri
İtfaiye ve ambulans sesi gibi
kopan kol bacak ve ayrılan gövdeden baş
çığlık ol ey Bağdat

Nasıl baktın
Esiri gavur Amerika'nın
Söyle nasıl baktın

Toprakların altındaki
yüzüne insanların...
anlat bize...

Anlat bize
acı içimizde yılanmış
bir hüzne dönüşmüşken
İnsanlığımızın kaybolduğu
Günleri

Yerimiz, yolumuz
Dünyamız BAGDAT

Hamdi Bağcı

Barış Kendinle

Zihniyet dediğin şey hava gibi su gibi olmuş
Soluduğumuz hava o,
İçtiğimiz su o
Neyin devrimini yapacaksın?

Havaya devrim yapmak
kim dedi bir ölümlünün işidir
Bu sırrı anla
Senin için değil dünyaya dokunmak

Bırak bu dünyayı
bırak onların olsun bırak
cihanın yazı, kışı, baharı

Kendime git
Yeniden doğ,

Başın secdede
Yeniden kendini keşfet

Yeniden genç
Yeniden çocuk

Yeniden büyü
yeniden
sakince sus...

Barış kendinle
Barış şehirle

Hamdi Bağcı

Başlıksız Şiir

Aslında yoktu farkımız birbirimizden
Hepimiz güçsüz, hepimiz tarumar

Zaman ne yapsın bize
Levh-i Mahfuz'da yazılmış
Acılarımız
Biz naçar
Biz çaresiz
Ve çelimsiz sevdaların insanlarıyız
Yorgun, üzgün, kırgın savaşçılarız
Lakin
Yoktur dünyada devamızın anlayanları

Kim aykırı biz söz söyleyebilir
Kim yazılanla savaşabilir

Suskun ve korkak
Her birimiz bir değerini güçlü sanarak
Çaresiz kavga ediyoruz
Benliğimizle
Gizli gizli ağlayarak...

Kararmış dünyalarımız
Her birimizde bir yetim çaresizliği
Hemen gidiveriyor elimizden
Bütün kazandıklarımız
Çelimsizlik hepsinin adı...

Ve figan;
Ah gençlik niye uçtun gittin
Bir serçe gibi pır diye elimizden

Oysa
Sevdanı da
Hicranını da
Yaşardık biz senle

Bırakıp gittin
Hüzün dağlarını bize

Oysa
Aşka kızmıyorduk biz
Biliyorduk, hiçbir aşk dünya kadar zalim olamaz
Aşk bilmezlerin acılarıyla yaşıyoruz şimdi
Biliyoruz
Kör ve acımasız dünya gibi
Bütün insanlara acı veremezdi hiçbir sevda

Yenilgi mevsimi ve hazan sonra...

Hamdi Bağcı

Bazı Adamlar

Bazı adamlar görüyorum
Bazı adamlar...
Biliyorum hep onlar varlar
Ve sanki sorsan
hiç yok olmayacaklar

Biliyorum anlıyor beni kelimeler
Biliyorum anlıyor diyemediğimi
Sessiz heceler....

Hamdi Bağcı

Ben istedim diye böyle olmadı

Ben istedim diye böyle olmadı
İnanmazlar söylesem
Bir sabah kalktığımda değişmişti dünya

Dağlasa ne fark eder
O meçhul memleketin hasreti
Bitmişti
Bitenlerle gitmişti
Erguvan renkli hülyalar

Ve yeni bir dünya
Sokaklar
Yeni caddeler
Beton duvarlar
Boşluğa düşüvereceğin
Derin falezler

Ararsan yollarda hüznle
Tozlu akşamların eski günlerini
Kaybolmuş
Gitmiş bir meçhule benzer

Ben istedim diye böyle olmadı

Hamdi Bağcı

Ben Őir Yazıyorum

SavruluŐlar esir almıŐsa Şehri
Gide gide yol bulur bir insan

Bütün acılara inat
Onurlu yiğit gibi
YaŐaya bilir bir insan

Hüznü sadakatle
sır edinip
Korkmadan köpeklerin ulumasından
yeniden sevebilir bir insan

Ve bütün bu kargaŐanın içinde
Sessizce
Şiir yazmadan da yaŐayabilir bir insan

Ama ben yapamıyorum
Gelmeyin üzerime acılar
Ben Şiir yazıyorum...

Hamdi Bağcı

Bırakıver

Korkularım gözyaşlarımla birleştiği
Kısır döngüsünün içine alıverdiğinde

Bırakıver
yalnızlık dehlizine kendini...
Bırak olmasın kimse yanında...

Çiğliklerin o kadar yüksekte olsun ki
Duymasınlar
İnsanlar

Kırmak için sevmesinler
Yıkmasınlar ruhumuzun insancıl sütunlarını

Bırakıver
gitsinler

Hamdi Bağcı

Bir Hülyasın Sen

Akşamlarda sabahlarda
Ve ansızın gün ortasında
Başımı döndüren
Dümdüz ve uzun
Bir zaman gibi
Ya da tarih gibi
Titreyerek önümüzde duran
Bir hülyasın sen

Her yanımız bir ayrılığın acısı
Netameli bir sabahtır şimdi
Kimsenin anlamadığı

Hamdi Bağcı

Bir İngiliz ile Bir Yahudi Asıllı Fransız'ın İstanbul Öyküsü

Akşam boğaza nazır otellerinde
Türk yapımı birinci sınıf rakıyı yudumlarken
akıllarına geldi bir anda gideceklerdi sabah erken

dediler beraber gidelim uyandırınlar bizi uşaklar
Amerika'ya gideceklerdi yolculukları aynı uçak

Ve geldiklerinde odaya
çağırdılar para için uşak olmuş Türk köleyi yanlarına
İkisi de ayrı ayrı talimat verdiler
sabah erken bir aracı ikisine hazırla dediler

Ve sabah oldu ikisi de aynı saatte aracın yanına
geldiler yüzleri gülen şık batılılar huzurla yan yana

sonra bindiler arabaya ikisi de yan yana
oturdular şık Amerikan malı arabaya

Sonra yolda giderken bilmezler neden
Ezan başladı minarelerden birden

Müezzin su gibi sesiyle Allahuekber Allahuekber derken
Bütün kainat sanki secdeye kapandı sabah erken

Ve İngiliz'in yüzü buruştu, duymak istemiyordu sanki bu nidayı
Yahudi'nin de içi titredi korktu biranda yaşadı sanki kıyamet manzarayı

Konuşmak istedi Yahudi yutkundü birden
anlamıyordu nasıl oluyordu, korkuyordu bu ezandan neden?

İngiliz söze başladı can sıkısı yüzünde hissedilen
Ve dedi
-yıllarca çalıştık, peki hala neden
Okunur şehirlerde ezan hala gelir bu ses nereden?

Yahudi sözü aldı
-ne milletmiş bunlar
ezeriz ezeriz yine bir şekilde Kur'an
çıkarmamızda dinsizleştirdiğimiz insanlardan

Bu yolculuk ikisi için de olmuştu dert,
karşılarında duran millet eğilmez çelikten mert
yakıyordu bu ses sanki kezzap
Oyunları bozuluyordu anlamıyorlardı hangi oyun hangi kap
bu insanlar niye böyle İslam için turap...

Yahudi konuştu
-değiştirmiştik her şeyi
aldık ellerinden orduyu adliyeyi
Okullarındaki kitapları
Üniversitelerindeki hocaları
biz yazmıştık kitaplarını

nereden çıktı ezan?
inan anlamıyordu bu toprakları

neden hedefine ulaşmıyordu kocaman televizyonlar
sosyal medya, gazete, dergi hepsinde durmazdı saldırılar

Ve derken hava alanına vardılar
Türk uşaklar onlara hizmet etti kendilerini ülkelerinde sandılar

Merve kahvaltı getirdi özel masalarına
hava alanı sanki divan duruyordu konuklarına

Merve hayran hayran bakıyordu İngilizce konuşurken
sonra Yahudi başlıyordu hayıflanıyordu Merve
cahilim diye içi burkuluyordu birden

Yahudi İngiliz'e dedi Ortadoğu'da bir adım kaldı hedefe
Sevindi, Kürt, Acem Arap getirdiler dize

sonra İngiliz sabah ezanını hatırladı
Türkiye bir hançer oldu sanki yüreğine saplandı

Az sonra anons yapıldı uçtular Amerika'ya
Amerika'daki Türkiye'yi bölmek isteyen dostlarına

Ama anlamıyorlardı bu dünya
Allah oyun yaparsa hesaplar bozulur boş kalır hülya
Kar etmez Rus, Avrupa, Amerika

Anlamıyorlardı Allah vazgeçmemiştir Türk'ten
İnançsızlaşanda bile bir ruh vardı imanla kükreyen

Ve bütün oyunları bozacak
Allah'ın izni ile dünyaya yeni nizamat kuracak...

Hamdi Bağcı

Biz Kayıtlara Girmeyenleriz

Biz kayıtlara girmeyenleriz
Tarih, edebiyat ve başkaca kitaplar yazmaz bizleri
Literatür tanımaz, insanlar anmaz eskimişlerimizi
Biz kayıtlara girmeyenleriz

Ne kadar çok kovuluruz kapılardan
Ansızın belki bir şiir okurken aldığımız kahredici haberler
Ve ne kadar çok koşarız, korkarak
Hayatın peşinden
Bir değerimiz yoktur bizim
Bir anlamımız yoktur
Anamız bile acımaz bize
Ya da bir mana verilemez yazdıklarımıza
Yaşadıklarımıza
Saatlerimiz her gün korku tıklar her saniyesinde
Ansızın kovulacağız diye ürperti
Kıplar bütün benliğimizi

Ne kadar çoktur bize benzeyenler
Ne kadar çok insanla anılır adımız
Hiçbir başarımız takdir edilmeye değmezdir
Ve ne kadar çok sıradanız
Ne kadar çok sarılmaz yara...

Basit soylu bile olmayan acılar çekeriz
Heyhat ki, kayda değer bile değildir
Bizim beyin zonklamalarımız
Zevk, sefa ne gezer dünyamızda
Bir gram huzur bile yok edilir
Çağın ağır postallarıyla

Ne kadar çok acı çekeriz
Ne kadar çok hüzün
Ve biliriz
Bir anlam taşımaz, bizim yaşadıklarımız
Sarılar bizi bir çaresizlik büsbütün
Ve çekiliriz usulca hayattan,
Vaktin dolmasını bile beklemeden
Biliriz,
Biz kayıtlara girmeyenleriz...

Hamdi Bağcı

Cananıma...

Ah cananıım mısın sen
Gizemli bir yolculuk sanki senin gözlerin
Zaman aksini bozamıyor
Yollar sende hoş
Sen de hüzün kayboluyor

Milletler, siyaset ve bir milyon yıllık savaşlar
Ansızın kayboldu sanki
Aksin yansıyınca dünyama
Bir miladı olmalıydı hicran veren güzelliklerin
Ve gönlüme sen geldin
Ve bir özgürlüğün adı oluyor
Sen de hüzün kayboluyor

Ciğer param, sevgilim...

Hamdi Bağcı

Cici Demokrasi

Hop demokrasi top demokrasi
Ülkemiz 90'lara dönmez
sen rahat ol demokrasi
ve rahatça patla bomba ol da
seni korur merak etme cici demokrasi...

Hamdi Bağcı

Çelimsiz Bir Serçe

Çelimsiz bir serçe
Değil mi ya...

Serçe
Nasıl seviyor hayatı
Ve sarı yaprakların arasında
Sarılıyor hayatın kendisine
Kendisinin özgürlüğüne

Sararmış yaprakların arasında
Ve yeşermiş hayatın
Soğuk betonun taş duvarın ve
Bir erik ağacının üzerinde
Sarılıyor küçük serçe hayata
Dokunamaz kimse ona
Kıpır kıpır yüreği
Sek sek sekerek yaşıyor hayatı
Küçük serçe...

Onda hayatın büyüklüğü
Onda dünyanın bütün yolları
Ve bütün özgürlük kavgaları onda
Manası rüzgârın, soğuşun
Baharın ve kışın yaşanmışlığıyla
Yazın kavruşudur zamanları parçalayıp geçen
Küçük serçe

Hamdi Bağcı

Çocuk

Bir gün yağan kar üşütmeyecek seni çocuk
Zaman eskitemeyecek ellerini
Gönlünde huzuru yaşayacaksın
Belki hep sevdiklerinle olacaksın
Bir gün seni üşütemeyecek dünya
Ey çocuk...

Hamdi Bağcı

Davam Nerede?

Nerede o benim temiz sayfam?
Bembeyaz sarığım, kirlenmemiş ruhum nerede?

Demir perdeleri kıran
Bütün zalimlere başkaldıran
Allah rızası ile yol bulan
Koskocaman inancım nerede benim?

Meydanlar "Allah" dediğinde
Beyaz Saray titrerdi
Tel Aviv'dekiler korkar
Bürüksel hoplardı
Taşlarımız vardı
Petrol ağaları taşlarımızdan
Füzelerden daha çok korkardı
Moskova silahların bazı insanları öldüremediğini görür
Dünyayı umut kaplar
İnsanlık gülümserdi

Bu asil kavgam nerede benim?

Kim kirletti Peygamberlerin davasını
Kim kirletti insanlığın umut kapısını
Ne kandırdı Müslümanı?
Hangi para satın aldı
İmanımızı?

Kudüs'ü unuttu
Meydanlarda cihat çığlıkları atanlar
Ayasofya müze oldu
Ziyarete gider beş paraya bütün Müslümanlar
Arakan ağlar,
Avrupa, Amerika, Afrika ağlar,
Koskoçaman Asya ağlar
Zafer İslam'ındı,
Bunu ne ara unuttu
Zindanlarda Cennet kovalayanlar

Asil davam
Ne zaman kaybettim seni?
Nereye kayboldunuz
Kardeşlerim nerede şimdi?

Hamdi Bağcı

Değmezler

Hep değmezler çıkıyor karşımıza
Hep değmezleri yaşıyoruz
Neden değmiyor duygularımız?
Ahir zamanda hiç bir insana...

Eylül biraz yeşildir aslında,
Biraz sarı biraz hüzün...
Ondan mıdır ey sevgili değmezliğimiz insanlara

Sonra nasıl olsa bırakıp gidecek
Eylül ayı gibi
Zaman da
Ansızın başlayan
Arabesk şarkıların hüznünü andıran
Yalnızlıklar kalmayacak mı bize?

Değmiyor sevgilim değmiyor
Değmezleri yaşıyoruz dünyada
Bir hiç
Kendimizi bitirdiğimiz kavgalar
Bir yalan
İnsanların insanlara bakışları

Anne yalan
Baba yalan
Yalan bütün duygular
Ömrünü veda ettiğin evlatlar yalan

Ve hiç bitmeyecek sananlar dünyayı
Kendinden geçenler
Kalp kıranlar
İncitenler çiçekleri
Görmeyenler sokak köpeklerini
Değmezler için sevgilim
Değmezler...

Hamdi Bağcı

Devrimcinin İsyanı

Devrimci son günlerde hep isyan ediyor
bir şeylerin yanlış gittiğine inanıyor
Sevmiyor bugünlerde hiç bir şeyi
Küfrediyor

Şöyle derdi o;
devrim yapmalıyız
yakmalıyız sokakları, şehirleri
ve devleti

Ama ansızın devrim yapıuverdi
hiç beklemiyordu devrimci
kabul edemezdi
Çünkü o içinde yoktu
ve atmadan molotof
devrim gerçekleşmezdi

Yapılan yollar köprüler
Fabrikalar ve dev makineler istiyordu oysa şiirlerinde
karşısına oturan ve onlara bir tanrı edasıyla hükmettiği
insanlardı
yapacak bütün bunları

anlatıyordu
Devrim gelişmek, zenginleşmek içindi
O hep konuşurken
ve şiir yazarken bir gün ansızın devrim oluverdi

Yok hayır onun istediği gibi değildi
Bir kere görkemli değildi
Sokaklardan dumanlar çıkmıyor
evler yanmıyor
ve onlara bakıp akan kanlarından
şiirler yazacağı
yiğitler ölmüyordu

Nasıl olmuştu
niye zenginleşmişti bir anda insanlar

yok eksik olmuştu bir şeyler
böyle devrim mi olurdu?
ve o arabesk dinleyen
5 vakit namazını kılan ve
sıradan bir baba olan
bu sıradan insan
devrim yapamazdı

En azından Che Guevara kadar
öldürmeli insan
değil miydi

başını ağrıtan

ve bu tren neden hızlı gidiyordu
bu ÷lke niye gelişiyordu
devrim yapılacaktı ya
bu işler
neden devricinin istediği gibi olmuyordu

Gururu vardı devrimcinin
o b÷y÷k şiirler yazardı
konferanslarda ahkamlar keser
insanlara yeni d÷nyalar anlatırdı
k÷freder
bağırır
çağırır
sanki d÷nya
karşısına oturan ve onlara bir tanrı edasıyla h÷kmettiği
insanlardı
kibirleriyle ezdiği

Y÷r÷yecekti bir g÷n öyle d÷şün÷rd÷
y÷r÷yecek ve o y÷r÷rken
arkasından d÷nya y÷r÷yecek
H÷sn÷ Yusuf'u kaçıran cinler ona yol gösterecekti
yakılacaktı d÷nyalar
yakılacaktı evren
ve devrim yapılacaktı...

Hamdi Bağcı

Döngüsüne Hayatın

Rabbim
sen kimi
kimin için yarattın?
hiç bilemedim
Nasıl bir gizem
nasıl bir yolculuk?
yürüdüm yürüdüm
ufka varamadım

Nasıl bir değişmezlik ki?
Devriliverecekmiş gibi
her şey
ve hiç bir zaman
devinmeyen
yerlerinden
anladım bu başka bir şey

Dayanabilir mi buna bir kalp

Araya araya bulamadığımız
Ve gün değişmeden
her sevdamızdan vazgeçtiğimiz

Döngüsüne hayatın
Acılarımızı bile anlatamıyoruz

Kavruluktur yaşananlar
Gideni gelmez dünyada...

Elini bıraktığına kavuşulmaz
kekremsidir zaman
Kayboluşun simgesine yolculuktur bu

Hamdi Bağcı

Dünya Bu mu Olacaktı?

Yürüdüğümüz
ve yürüdükçe geçtiğimizde kendimizden
Yüzünü görmek istemediklerimizi görmek

Mecalsiz bir kabullenişin kollarında
Şehrin güneşsiz sonbahar gününde
Beklediğimizden uzakta
ve umduğumuzun dışındadır şimdi zaman
Erken bir ölümdür sarıveren bedenleri
Bizi yoran bunu görmek mi olacaktı?

Çağın, tabiatın, binaların aykırılığını yaşamak
Bir uyku halidir şimdi bütün yaşadıklarımız
Çiçekler yalan,
ağaçlar yalan,
yolda beraber yürüdüğümüz insanlar yalandı
Ve otuz beşinde hayat
yıkılmış bir virane gibi heyelandı

Ne anlata bildik ve ne de anlayabildik
Bakıp önümüzden geçip gidenlere
Hünerimiz
Sormak mı olacaktı?

Hep gördüğümüz
hüznün gözyaşı mı olacaktı heyhat?
Bakıp dünyaya kötülerini
ve daha kötülerini görmek
Ve şükretmek bulduklarımıza
Bununla avunmak mı olacaktı?

Bütün bunları ve diğerlerini yaşarken
yavaş yavaş
Engerek zehrini salarken
çağın kalbine yerleşerek
Belki suçluluğumuz hikmete erememek
Ama biz erişmeden hüner yoluna
İsyanını
ve kabullenışı hüznün
Bohem bir yalanla
Dünyanın sonu
Aslında kapkara
bir ateşin içine yaklaşmak mı olacaktı?

Hamdi Bağcı

Dünyaya...

İnsanlığın katili İngiltere'nin
Mazlumlara
insanlık, demokrasi dersi verdiği bir yersin dünya
Anla ne kadar tuhaf olduğunu...
Ve anla neden çıkmaz doğruya
anlamsız yolcuğunu...

Hamdi Bağcı

Düşünme

Düşünme dünyayı
Hakkı düşünme,
adaleti düşünme
Kanın ucuzlaşmasını,
Ekranlardan insan eti satılmasını
Günahı düşünme
İnsanların insanları pazarlamasını
Öldürmesini,
kesmesini
Ve insanın etinin
hayvan etinden bile değersiz
hale gelmesini
Çirkefliğin
Bataklığın
insanın gündelik
yaşamına
dönüşmesini
Düşünme

Avrupa'sını,
Amerika'sını,
Asya'sını
Hacısını,
hocasını
Ağlamasını zamanın insana
Ve günahın bile insandan utanmasını
Düşünme

Kar yağıyorsa bile içine
yak ve ısıt duygularını
Oku hayatı...
oku ama
Düşünme...

Hamdi Bağcı

Ellerinden Kayıp Gidecek Dünya

Hep ellerinden kayıp gidecek dünya
Sen
Colette'in L a'si gibi
Ağlayacaksın
Kayıp zamana

Zenginlikleri dünyanın
Mayhoş
Olgunlaşmamış bir taflan gibi
Burkacak senin
Derinden kalbini

Hüzünlü bir yolculuktur dünya
Çok geçmeden anlayacaksın

Hamdi Bağcı

Eski arşıdaki O Adam

Eski çarşıdaki o adamı görürdüm
kimseye benzemezdi
ve hiç bir kimse ona benzemezdi

Oturduğunda bir yere neden bilmem
Sanki kimse onu kaldıramazdı

Annesi var mıydı?
Ya da bir babası?
Bilmiyorum
Zira soru sormaktan ona
askıntı olacak diye
herkes korkardı

Elinle tutup atsan
O oturduğu yerden kalkmazdı
Utanma bilmez
Birini sevmez
ve hayatla hiçbir şekilde yüzleşmezdi

Acımdan ona
oturduğunda kalkmayacak diye
insanlar korkardı
Ve aldırmandan
o adam
hiç kimseyi aldırmandan yaşardı

Birinin dükkanına girdiğinde
insanlar onun gelmesini istemediğinde
hiç bir zaman müsaade istemedi
hiç kimsenin kalkıp gitmesini istemesine
aldırmadı, aldırış etmedi
Eski çarşıdaki o adam

Niye yaşıyorsun diye kimse
sormadı ona
merakta etmedi insanlar
ve hiç bir zaman
konuşmadı
Eski çarşıdaki o adam

Hamdi Bağcı

Eşime, Dünyanın En İyi İnsanına

Şarkılarımı dinlerken
Anlıyorum
Senin dışında hiç kimse için
Artık söylemeyeceğim
Sadece seni dinliyorum
Seni dinleyeceğim

Belki de
Şarkı söylemek saygısızlık olur
Başka bir kapıda hayallerimize dokunmalıyız
Sadece sen ve ben
Hiçbir şeyle paylaşamam seni
Ölmeyi yeğlerim
Ayrılmaktansa gözlerinden

Sadece sen ve ben
Hiçbir şeyle paylaşamam
Düşüncesi bile yeter
Seni nasıl sevdiğimin
Hayır asla
Şarkı söyleyemem
Sadece sana
Sadece sen ve ben...

Hamdi Bağcı

Evlat Acısı

Akşam çöker anaların yüreğine
Evlat acısı
Yıldızlar ağlar
Gece ağlar
Duvarlar ağlar
Zamanın hüzün saatinde
Çöker bir kurşun gibi
Evlat acısı

Nice seher vakitleri dinler anaların feryadını
Karanlığın içinde hıçkırır bir ağıt
Parçalar yürekleri
Parçalanır taş, parçalanır dünya
Herkes unuttur da
Unutmaz analar
Bitmez bir yürek sızısıdır
Evlat acısı

Konuşsa ne yazar
Gülse bir başka çocuk, o ağlar
Hüzün bir girdaptır
Döner döner zamana içini açar
Her dokunduğunda türüm türüm
Her şey bir evlat gibi kokar
Bayram gelir niye gelir
Geçer acılar, unutulur yaşananlar
Unutulmaz, bitmez, geçmez
Evlat Acısı

Hamdi Bağcı

Evreni O Gün Anladım

"Sonsuzluğun Sahibi"
dedim
Gösterirse
Görürüz evrenden başka evrenleri

Bir geceydi
Rüyamda gördüm
Ya da ben öyle sandım
Gösterdi Evrenin Sahibi
gözlerimizin göremediklerini

Gördüm geçişini
âlemden âleme
evrenden evrene
kainatın

Ruh ve bedenle insan
anladım başka gerçeklikte
başka boyuttaydı

Ve başka fizik,
başka kimya,
başka madde,
varlık başka...
buralardan çok başka...
Anladım doğumlu bir insan
bu simyayı anlamazdı

Bu giz, bu sır,
Anladım bu boyutta zaman
bambaşkaydı

Uzay, güneş, yıldızlar ve karanlıklar
İnsanlık için
Nuru bile dünyanın
yıldızları ve galaksileri
insan için

Ve anladım âlemden başka âlemler vardı
Koskocaman evren aslında bir damla
Bir damlada evren vardı

ancak aşkın marifetiydi
Boyutlardan boyutlara geçmek
Lakin bilime tapan
fiziği, kimyayı, matematiği
ve insanı tanrı sanan
hangi ahmak bunu anlardı?

Evrene dair
anladım anlayamazlık
ölümlü bir insan için

ve anladım
hepsi bu...

Hamdi Bağcı

Ey Ruhum Söyle

Ey ruhum sen ne arıyorsun bana onu söyle
Birlikte arayalım, nerede istersen iste
Belki bulamayız ama
Sonbaharın sarı yaprakları da olsa kaderimiz olan
Ey ruhum,
Gördüklerimiz de yeter bize

İnsan en çok sevgiye muhtaçmış
Anlamıyor bunu başını okşarken annesi
Yaprakların dökülüştünü göremezmiş gözleri
Anlamazmış bebeğim yanında varken sevdikleri

Ve fakat hayat bir beton oysa
Ruhum, söyle sen neden kaçırıyorsun
Ey yalın bir aşka tutulup kalan tarafım benim
Yalnızlık mı yaşayacağın buz gibi bir melankoli sabahında

Sus
Ne kadar sustun o kadar özgürsün
Özgürlüktür açılan en güzel kapın
Yorulmak ne demek
Sevdasız bir yalnızlıkta anlarsın

Ben öğrendim gecenin değil
İflah olmaz hüznün karanlığını
Zamansız elimi bıraktın ya zaman
Bilmem ben şimdi nasıl bir yere tutunacağım

Söyle çırpınıp duran gönlüm
Söyle ben seni nasıl susturacağım...

Hamdi Bağcı

Ey Zalim Zaman

Durmak bilmeyen zamanın esintisi...
yolunu yürüdüğüm sokaklarda
farkına varmadan yapraklar gibi
yağmur yağarken bakıp
gök yüzüne akıp giden seller gibi şimdi

bir ıssız yolda kaybolmuş
kendinden geçmiş bir zavallı
kandıramadığımız gönül sızımızdır
beslenen ritmi
Adın ey zalim zaman

kayboluşun gölgesinde raks ediyor
kendimizin içinde yolculuğuna çıkan

Ve varamayan
Yalnızlık esiyor
bir sıcak temmuz günü
yol siyahlığında eriyor umutların

bize gösterdiğin lutuf ey zaman
Eskimişliğinin yalınlığı değil mi?
dümdüz ovada yeşile hasret
kavrulmuş bir yaz günüdür artık gönlümüz...

Hamdi Bağcı

Eylül Ayıydı

Eylül ayıydı
Yağmur yağıyordu
En uygun zaman şiir için
Yollarda yağmur suları
Melankolik bir hüznün dökülmüşlüğüydü

Anlayamadı ya da anlamlandıramadı
Her ne varsa dünyada
Bir boş, bir baş
Kaybedilmiş bir hayattı artık her mevsim

Hayat denilen yanılgılı yolculuk
Sevgisiz ve mecalsiz yüzlerin
Dermansız dertlerin
Son baharıydı

Artık her gördüklerinin
Durduklarının
Yürüdüklerinin
Bir bedeli vardı

Ve zaman şarkısını söylüyordu
Ben hep dinliyordum
Biraz hüzün
Biraz yalnızlık vardı
Herekemde

Suskun kalınmaz ki
Hep konuşmak
Hep çılgın bir heyula
Eylül ayında bile..

Hamdi Bağcı

Fakirler Vardı

Fakirler vardı
O sokaklarda
işgal edilmiş hayatlarda

çok fakirlerdi onlar
onurlarını
bedenlerini
5 gavur parasına verecek
insanlardı

Ciğeri çürümüş
ağız kokan
şeytanın bile tiksindiği
iğrenç insanlara...
kadınlık yapan fakirler

Merak etmeyin dünyalılar
göremediğiniz
tanıyamadığınız
başka şehirlerinde
başka köylerinde..
başka alemlerin.

sizi rahatsız etmeyecek onlar
merak etmeyin
görölmeyecek size
o fakir olanlar

Hamdi Bağcı

Gece

Her gecede
Herkes yetecek kadar acı var
Dünyada
Hep sormuşumdur,
Öyle ise kavgalar niye?

Gece içinden bir ihaneti haykırıyor
Bir köpek sesi
Bir yalnızlık geliyor yakınlardan
Çok yakından

Lakin başımı kaldırıp bakamıyorum
Her yerde hainler
onlardan kaçamıyorum

Her gece
İçinde kaybeder aslında bütün insanları
Zaman ve bütün günahları
Bütün serseri savruluşları
İçinde kaybeder
acımasız savaşları

Gece...
Yalnızlığı ve
Gerçekliğini hayatın

Saldırgan
Haliyle karşımızda durup
Hiç anlayamayacağımız
Gecenin içinden kurtaramayacağımız
Acılara dönüşür

Gece her geçişimde içinden
Urpererek
Suskun ve asi
Kayboluşu
Bir çaresizliğin
matemini anlatır

Hamdi Bağcı

Gitme Vakti Gelmişse

Susma vakti gelmişse
Konuşmamayı bilmelidir insan
Sokaklarda gezerken baktığı dünyayı
Diyorsa ki
"görme"

Görmemeyi bilmelidir insan

Ağzının tadı kaybolduğunda suskunca
Çekilip kendi yuvasına
Aldırmamayı bilmelidir insan

Herkes yabancılaşınca
Bir kurt gibi soyluca
Kış sonbahar ve yakıcı yaz sıcağına
Görünmeden
Çekip gitmeyi bilmelidir insan

Hamdi Bağcı

Gördüm

Gördüm
bir daha hiç görmeyeceğimi
Türküsunü dinleyerek
koşturmacanın

Anlamaya çalışarak
anlamsızlığını güzel dünyanın

Yalvardım
Yalvardım
Yalvardım

Çektiğim acının hesabını
bilemeden

Bir yolunu bulamadan akan suyun
İzledim son baharını şehrin
Belki tanırım dedim hakikati
Belki bulurum hikmetin elini

Elimi uzattım boşluğunda
Tutmak için yollarında ezildiğim zamanın

Hamdi Bağcı

Gördüm Göreli

Bu fahişeyi niye gördüm rüyamda
Ne dedi bana
Ne fısıldadı kulaklarıma
Onlarsız yaşadığımızı sandığımız dünyada

Yaşadıklarımızı soylu bir fahişeden öğretti sanki hayat
Haykırıyorum oysa ben
Sesim çıkmıyor belki
Duyuyor insanlar ondan beni

Cinler duydu, onlar taburlarla geldiler yalnızlığımıza
Haykıra haykıra şiir okudum
Dinlediler,
Sonra en yaşlısı ismi Cellut'muydu neydi
O okudu, ondan dinledim bilmediğim şiirleri

Konuşmam için yalvardım
Ama beni dinlemedi

O fahişeyi de orada da görmüştüm
İzliyordu oda beni
Anlatacakları vardı sanki
Anlatılamaz gerçekleri yaşıyordu
Her halinden belli

Belki o günden beri rüyalarımda yaşıyorum
Bir bomsa sesi hayatı anlatıyor bana
Ve ne davası kalmış
Ne sevdası
Cinleri gördü göreli

İnsan bir âlem,
Her insanın içinde bir âlem
Bir âlem her insanın dünyasında
Zaman her gün tuğlarıyla örmüş
Örüle örüle bir insana dönmüş
Her kendi kendine konuşuyor
Doğruları bulmaya çalışıyor
Dinlemiyor insan insanı
Cinlerden gerçekleri dinledim dinleyeli

Ve sonunda aynı gizem
O fahişeyi ben niye rüyamda gördüm
Ne dedi bana
Ne fısıldadı kulaklarıma
Onlarsız yaşadığımızı sandığımız dünyada

Hamdi Bağcı

Görüyor musun sevgilim? .

Görüyor musun sevgilim?
Başlayınca kavgalar
Güneş küsüyor insanlara

Oynanırken politikayla
Kayboluyor vicdan
Ölüyor sanki zaman
ve içinde insanlarla...

Solgun bir yaprağı andırıyor
Denizlerde dalgalar
Yağmur bile kırgın
dökülüyor toprağa...

Hamdi Bağcı

Gözlerinde kayboluyordum

O günleri, hüzün günlerini hatırlıyorum
Bir anda sen çıkıyorsun karşıma
Gözlerinde kayboluyorum
Gözlerin karşıma çıktığında
Sen ve bütün dünya
Hayat...
Donup kalıyor o anda
Bütün tuhaflığıyla dünya
Donup kalıyor...

Sanki metrajı bitmiş bir film gibi
Hayat yok
Dünya yok
Yaşananlar yok
Bir musiki duyuyorum
Ve belki onu bile duyamıyorum
Ama bir şarkı sanki hayat
Her şeyiyle içine bizi alıveren
Ağlamak yok
Hüzün yok
Gözlerinde zaman donup kalıyor
Ve ben
Gözlerinde donup kalıyorum

Her şey tuhaftı
Trenler yine gelip gidiyor
Uçaklar kalkıyor
İnsanlar ölüyordu

Ve ben gözlerinde donup kalmışken
Darbe olurdu mesela umudun ülkesinde
Korkardık herkesten
Ve gelecekten
Ve yaşanandan

Sokaklar, taş bulvarlar
Bir arabesk ritminde
Acılı ve acımasızdı...
Şefkat vardı belki ama
Kesin olan bir şey vardı
Bu güne benzemez
Babanın yanında çocuk konuşamaz
Annelerin, sofralarda söz hakkı olmazdı

Her şeyimiz tuhaftı bizim
Dünyaya benzemez
Dünya bize benzemezdi

Askerler vardı mesela
Anne, baba vardı
Hasret vardı
Özlerdi insanlar insanları

Annem, babam ve bütün insanlar

Savaşlar vardı mesela
şilahlr, bombalar
Özgür olmayan sevdalar
Gzn gözümde
Ruhum ruhuna değiyor
Sırlsıklam bir sevda
Dünya donup kalırdı
Kalıyordu,
Ve ben kaldım orada
O zamanda...

Hamdi Bağcı

Hainler Her Tarafımızda

Aydın Müsveddelerine İthafen...

Hainler her tarafımızda
her yanımız ihanet
Her yanımızda insan müsveddesi
her yanımız zehirli kuklalarla dolu
İnsanlığın son kalesine saldırıyorlar

insan olmak
insan doğmaktan başka bir şeymiş
her doğan ölümlü insan doğmazmış anasından
İnsan dünyaya hayvan olmak için atılmış
acımasızca katletmek
acımasızca ihanet etmek için
Bize zamanın ahirinde bunu
seçkin bozguncular öğretiyorlar

Kendisi, en güzelini yerken
özel zannedermiş yaratılışını
hesap sorulmaz
anlayamazsın bir üniversitede
hoca mı eşkiya mı?
Aydınlatmıyor irfanı yok okumuşların
ellerinde bir kalem var
Şimdi acımasız cellatların

Açlar ve açlıklar görünmez onlara
Tamahkarlık yok hepsi insan tüccarı fukara
Kanları kurumuş, kalpleri insafsız
Şaşırırsın insana benziyorlar ama
Hayat bunlarda kara humma...

Geceye gerek yok bunların ihaneti için
kahkahaları
dudaklarından şarap dökülürken
şeytan bunlardan utanır

İnançsızlar
İnanmıyorlar hiç bir dine
Tanrı zannediyorlar kendilerini
zannediyorlar dünya ulaşılmaz bir mertebe

-Geliyorlar, gelecekler
diye bağışıyorlar
İyilikleri bunlar neden bilmem hep
Korkunç görüyorlar

Doğu,
Bunlar için en büyük korku
Korkuyorlar güneşten
Ve görkemli Asya'dan...
Korkuyorlar, Mekke'den, Horasan'dan..

Gün ağaracak diye geçiyorlar kendilerinden

Belki de
İhanetleri insanlıktan değil
insanlıkları ihanetlerindedir
Onlar konuşurken sanki
dünyanın susması gerekir

Muamma değil aslında
insanlığın kıyametine
Götürüyorlar ülkemi
Çağdaş yalanlarıyla
"Aydınlık" diye diye,
savuruyorlar
Görkemli medeniyeti...

Her hareketleri ihanet
her hareketleri körleştirir rüyaları
Onlar konuşunca, elemelenir insanlar
bir korku sarar dünyaları
Gazete sayfalarından,
Kürsülerden,
Ekranlardan,
Ve İnternet sitelerinden
Zehir zerkediyorlar fikir diye

Aydınlar sözde
Kararmış kalles beyinleriyle
İhanet en güzel yaptıkları
Şehit kanıyla yoğrulmuş
insanlığın son umudu
Güzel ülkeme...

Hamdi Bağcı

Halepimize

Gözümüz yaşlı
seyrediyoruz
yaşlı kadınlar gibi
namahrem eller değiyor Halepimize

semalarında güvercinler değil
katil uçaklar uçuyor
sünepeleşmiş insanlığımız
Halep'teki yıkımı engelleyemiyor

ve Halep yenilirken
insafsız bombalara
Ruhumuz yeniliyor
bakma sustuğumuza...

Hamdi Bağcı

Haşa

İllallah diyor dağ ile taş
Anlamaz gönül ne fayda
Başımızda ağır telaş
Aldırmaz, bakmaz yarına
Ne getirecek sormaz haşa

Laılaheillahlah de dilim
İflah olmaz bu gidiş halim
Akmaz gözden yaş neylim
Dünya bitmez sanır haşa

Seher vakti kalkmazsın
El haramda dilim sen susmazsın
Bakar göz her şeye uslanmazsın
Cehennem sanki yakmaz haşa

Her şeyi bilirim sanırsın
Derdini bilmez güler oynarsın
Zaman akar gider anlamazsın
Nefis sen hakikati neden anlamazsın
Sanırsın ölmeyecek haşa...

Hamdi Bağcı

Hatırlamıyorum Artık

Bari yıllar bu kadar çabuk geçmeseydi
Acısına alışmışken dünyanın
Solgun çiçekler gibi
Rüzgârlarda savrulurken
Görmeseydik gidişini zamanın
Hani nerede nevrüz açan dağlarım
Hani nerede çiğdemler?
Hatırlamıyorum artık

Ve çingeneler
Sepet örerlerdi söğüt ağaçlarından
Bir fırtına kopuşunu
Tozlu yollarda kuşların kayboluşunu
Hatırlamıyorum artık

Artık ruhsuzum
Ruhumu kaybettim
Aramıyorum da
Umuda sarılan ve uçan adamı
Hatırlamıyorum artık

Çiçek kokan bedenleri
Cennet kokan sümbülleri
Kaybettim kötülerle savaştan
Peri tozundan yapılmış sevdaları
Aramıyorum artık...

Zehir zerk etmedim hiçbir insana
Hiçbir canlıya kızmadım
Yiyorlar diye başka canlıları
Araf'tan bir çılgın ses
Belki cin, belki de periydi
Bilmiyorum
Melek değildir anlıyorum
Ve sessiz bir Arslan edasıyla
Çekildim, hayattan
Sevdaları bıraktım artık...

Yok, bu bir aşk hikâyesi değil
Bu belki bir savaş meydanında
Elinde kılıcıyla,
Kayboluşun öyküsü olabilir
Ya da bir keşişin, teslimiyetiyle
Yaşanmaz kılan simyasının kayboluşudur
Bilmiyorum
Ve rüzgâr yine esiyor
Ben ruhumu bırakıyorum
Sevdalarımı
Hatırlamıyorum artık

Hamdi Bağcı

Hiç Anlamadım Politikacıları

Hiç anlamadım politikacıları
huzur getireceğiz diye
kavga ederler
yıkarlar insanları

Sadece düşmanları ile değil
dostları ile
hatta kendileri ile
ölümüne...
kavga ederler...

Hamdi Bağcı

Hiç Kimse Kurtaramaz Yalnızlıktan Beni

Yürüyorum yalnızlığım
Sustum çok konuştuğum ondandır
Kimse benim kadar gülmüyor
O yalancı adamın konuştuklarına
Ahkâmlar kesiyorken caddeler
Sokaklar mertliği cilveli bir işve ile yerle bir ederken
Yalnız yürüyorum sokaklarında
Denize kıyısı olmayan şehrin
Ve anlıyorum
Hiç kimse
Kurtaramaz yalnızlıktan beni

Oysa eskiden inatçı adamlar vardı
Dedikleri dedikti
İnat ederlerdi
Sevdalarında, aşklarında
Bir ömür boyu sevebilen
İnatçı adamlardı
Darbeler, tüfek dipçikleri
Beraber bir yatağa girdikleri
Vazgeçiremezdi sevdalarından
Şimdi yapraklar yine dökülüyor belki
Ama nafîle
Hiç kimse
Kurtaramaz yalnızlıktan beni...

Ah keşke seni tanımasaydım
Benliğimden geçmem gerektiğini anlamasaydım
Kendimden vazgeçişime tanıklık etmeseydi gözlerin
Gözlerin ki, senin gözlerin neden değişiyor benim ruhuma
Ve yolumu kaybetmeseydim
Anlamasaydım keşke
Hiç kimse
Kurtaramaz yalnızlıktan beni

Sonra birisi çıkıyor karşıma
Çok sevinçli
Ö konuşuyor, mutlu olduğunu söylüyor
Gülüyor, çevresine neşe saçıyor
Ama ben ağlıyorum
Neden ağlıyorum
Anlıyorum
Hiç kimse
Kurtaramaz yalnızlıktan beni

Keşke duysaydı herkes
Söylediklerimi, duyduklarımı, gördüklerimi
Ansızın geliveren haberlerin sarsıcı etkisi gibi
Anlasaydılar keşke yaşadıklarımı
Ve yaşayacaklarını
Eskimişliğini insanların, dostların

Kentlerin süslü, yeni yapılmış kaldırımlarının
Yenilenemeyeceklığının dramatik serüvenini
Anlatabilseydim keşke
Anlıyorum
Hiç kimse
Kurtaramaz yalnızlıktan beni

Hamdi Bağcı

Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak

Ah geçmiş gitmiş artık
başka zamanlardayız
mekan başka
ve anlıyoruz
hiçbir şey eskisi gibi olmayacak
hiçbir şey hem de...

Hamdi Bağcı

Hüznün Coğrafyasına Ağıt

Doğudan esiyor başıma rüzgârlar
Hüznün coğrafyası
Acının, ihanetin coğrafyası
Duman duman başım,
Hazan, hüznün, elem hepsi
Hepsi doğudan esiyor bugün

Ne kadar öldü insanlar
Ne kadar satıldı köle pazarında ruhlar
Sokaklar insan pazarı
Caddeler tarumar
Hüznün coğrafyasından
Halep'ten, Bağdat'tan
Doğudan esiyor başıma rüzgârlar...

Bülbülleri ötmüyor artık Fırat'ın,
Dicle hüznün akıyor
Musul'un, Kerkük'ün
Bağdat'ın acılı çocukları
Her gün Kerbelâ
Her gün acı...
Fıganları duyulmaz
Ağlasa manası olmaz
Sessiz çığlıktır
Doğunun çocukları

Yıkar, yerle bir eder
Acımasız görüntülerle
Ağır bombalar Halep'in surlarını

Doğudan esiyor başıma rüzgârlar
Hüznün coğrafyasından

Taşlaştı şimdi insanlar
Demek ki böyle taş olurmuş insanlar
Adları bile değişmiş Peygamberlerin yurdunun
Kudüs'ün hüznü çocuguyum ben
Hiçbir zaman gülmeyecek
Hiçbir sevdaya rüzgârım esmeyecek
Her tarafta Lut Gölünün acılığı
Ya Rab nasıl eller, nasıl günler bunlar
Yedi Düvelin soytarıları
İslam'ın haremelerinde geziyorlar...
Doğuda çocuklar bile acıya doğuyorlar

Doğudan esiyor başıma rüzgârlar
Hüznün coğrafyasından

Hamdi Bağcı

Hüznün Şiiri

Hayatımız film bile değil
Yaşadığımız güzel günlerin
Görüntüleri bile kalmıyor

Heyhat...
Hepsi kaybolmuş
Yaşamaktan vazgeçtiğimiz güzel günleri
İzlemek bile
Anlamsız bir çaba şimdi

Sevgiler,
Merhametli dokunuşlar,
Sarıveren yüreğini
Sıcak duygular
Hepsi bir hatıra
Hepsi bir yalan şimdi
Benliğimizde bile canlandıramadığımız

Dünya bir kuru hüznü getiriyor
Her yeni doğan güneşiyle

Elimizde bıkkınlık ve bezginlik
Ömür sermayesi
Tat vermiyor sevdası bile...

Hamdi Bağcı

Hüzünlü Duygularım

Rüzgâr rüzgâr esiyor başım
Kâh kayboluyor
Kâh yangın yeridir çağın
Sert metal kanunlarında
Oyuncak olur
Ezgi ezgi zamanın fırtınasında
Hüzünlü duygularım

Hamdi Bağcı

İnsan Hakları Vardı

İnsan hakları
Vardı,
Kanun kural
Vardı,
Anayasalar bağları
en baba adamları
Yerlerinden kıpırdayamazlardı

Demokrattı gelişmiş devletler
Ve gelişmekte olan devletlere
Bir mal ihraç eder gibi
Söz de demokrasilerinden gönderiyorlardı
Evet, doğru artık elle tutulur,
Gözle görülür bir şeydi
Demokrasi dedikleri

Bağlıyordu elleri,
Bağlıyordu milletleri
En iyi sömürsün diye
Şer güçlere hazır kıta asker yetiştiriyordu
Kutsal demokrasi

Bebek ölümlerini azaltmaya çalışıyordu
Gelişmiş devletler
Onların kutsal örgütleri
Dünyayı yönetmek için oluşturdukları
Sağlık örgütleri vardı
Ve İsrail Gazze'yi öldürürken
Rusya'da Suriye'de ev yıkıyor
bebek katlediyordu
Ve dünya izlerken
bir komedi filmi izler gibi
Ağıtlar gelişmiş ülkelerde
Barış naralarından olsa gerek
duyulmuyordu...
Acımasızlığın en gaddar halini
yaşarken insanlık
kutsal örgütlerin
eğitimli efendileri
bebek ölümlerini azaltmaya çalışıyordu

Doğumları engellemek için
Devletler az gelişmişliğin sürekliliği
Doğum kontrolleri uyguluyorlardı
Daha çok çiftleşsinler insanlar birbirleriyle
Ve başka insan olmasın
İnsanlık ölsün diye
Yeni programları vardı,
Doktorları
Hemşireleri
Ve polisleri vardı
Uygulamak için bu kutsal kararları

Mahkemeler ağlatırdı insanların analarını
Suçlular serbest gezer
Suçsuz insanların anası ağlardı
İnsan öldürenlere kaza denir
Ve elini kolunu sallayarak
Ve daha fazla insan öldürmek için
Salınırirdi medeni kanuna bakılarak

Ve zaten o günlerde
En iyi yaptıkları şey
Şer güçlerin
Petrol parası etsin diye
yerdı insan etini

Derken
Kan kokusu geçsin diye
Çocuk öldürüyorlardı

İsrail, Rusya
ve zulmün baş koruyucusu Amerika
kan kusuyordu

İzliyordu dünya
İzliyordu Birleşmiş Milletler
Zaten bunun için gelişmiş olan devletler
Kanla beslenmiş
İnsan etiyle semirmiş
Lanetli milletler
İzliyordu

Tarafsız kalıyordu bu acıların karşısında Müslümanlar
Terörle mücadele ediliyordu
Öyle diyordu ekranlardan çağdaş baronlar
Dualar kabul olmuyordu
İnsanlık ölüyordu
Ve zalim kan kusuyordu...

Hamdi Bağcı

İnsan Puta Tapıyor

Ne kadar çok tanrıları var insanların
Ve oysa tek Tanrı için yürüyoruz diyorlardı
Yürüdükleri tanrıların giderken peşinden
İnsan puta tapıyor
Gerçekte hiç tanımadığı Tanrı'ya taptım sanırken

Hamdi Bağcı

İnsanlar

Ne zaman odunlaştı bedenler
Ne zaman
tramvayda bir yolcuya dönüştü
Güzel kızlar

Ruhlar, ruhlar
Kâh bedenleri yok,
Kâh ruhunu kaybetmiş insanlar

Acıması kalmamış
Cahilliği gurur
varlığı kibir zanneden
kaybedişe
Ne zaman
dönüştü insanlar...

Hamdi Bağcı

İnsanlık Bitmişti

evet haklısınız insanlık bitmişti
insanlar yiğit olmaktan
doğru olmaktan
mert olmaktan vazgeçmişti
ve o güne
keşke tanık olmasaydım
bitişimize...

Rus bombaları ölüm kusuyordu
izliyordu dünya
körpe yavruların hüznünü

Ve Müslümanlar Kur'an okuyordu
Karılarıyla tıka basa yemek yerken
ağlaya ağlaya Umrelerde
Müslümanlar bitiyorlardı
insanlık biterken...

Hamdi Bağcı

İstanbul

İstanbul...
başkasın yine bugün
hiç görmemişim gibi her gün

Ben
Başımı döndüren sevdana sürgün
İstanbul yağmur tanesi gibi
işliyorsun ruhuma

Hamdi Bağcı

İzmir Diyorum

İzmir diyorum
İzmir'i de görsün gözlerin
İzmir diyorum

Müslüman memleketidir
İzmir'i de sevsen diyorum

Şiirlerinde yazmaz oysa senin bu şehir
Biliyor musun 5 vakit Ezan burada da göklere ses verir
İzmir diyorum
İzmir'i görsen diyorum...

Burada da var fakirler,
Burada da insanlar hüzünlenir
Gençleri, çocukları
Çılgık çılgına martıları
İzmir'i tanısan diyorum...

Hamdi Bağcı

Kahramanlar

"Sıradan insanlar kahraman olamaz"
diyordu

ama yalan söylüyordu

zaman ve tarih buna şahitti
oysa bütün kahramanlar hep sıradan insanlardı

Kahraman neden sıradan insanlardı?
neden düşünenler,
akıllılar
uzun boylular
ve iyi hatip olanlar değildi çocukluklarında?

insan yaşarken
bir anlamı olan hayat yaşamalıydı
ona göre

ama bilmiyordu o gerçeği
gerçekte kahraman
özel olan değil
özel yaşayan değil
sıradan olandı
öğrenecekti karşısında duran
hayat gerçekliğiyle

ve kahramanlık Allah'ın lütfu
bir anda yaşanan soylu bir
tarihi şiddetlice
yazıvermekti.

Kahraman doğmak,
olmazdı

annelerinin yüzleri buruşuk
babalarının ön dişleri düşmüş
sıradan suratlarıyla
ne boyları uzun
ne de çok akıllıydı onlar
Onlar kahramandı
Ansızın olmuşlar
ansızın tarih yazmışlardı...

Hamdi Bağcı

Kar ve Hüzün

Zaman hep taze
Her gün yeniden doğuyor gülüm
Ve fakat biz öyle miyiz?
Esen rüzgar bir şey yapamıyor belki dağlara
Ama bizi eskitiyor
Yoruyor gülüm
Sermayesi nedir yaşananların
Bir hüzün, kırgın bir kalp kalıyor yarınlara...

Her tarafımda kırık dökük mısralar
Bitmeyen şiirler
Cümleler
Kavuşulmamışlığın hüznü
Oysa şehrin üstüne kar yağıyor
Neden soğuk içim bu kadar
Isınmalı değil miydi gönlüm?
Sessiz sessiz mırıldanan
Sımsıcak kedilerin arasında
Sevgi dolu dünyada...

Hamdi Bağcı

Kelimeler

Bazen ansızın kelimeler geliyor aklıma
Zamansız ve revan olduğumda çilesine zamanın
Ağıtlar yakıyor aklıma gelen kelimeler

Ve heceler, hece hece anlamadığına söver
Ve geceler ve dedeler ve bebeler

Anlamlandıramadan dünyanın hengamesini
Bir var oluyor bir yok
Bir varmış yani bin yok
Bir an oluyor bin yıl
Bir yar oluyor bir yok

Anlamak ne mümkün
zamanın tekerlemesini
Teker teker hayat belirir
Bitirmişken zemherinin üşümesini

Ve durur işte o an güneşli bir sabah
Sabah var akşam yok
Anlıyor mu bilmem kendini kaybedişini?
Ve leşini ve keşini ve meşini

Anlamakmış o an durduğunda karşında
Milyon yolculuk halinde
Evrenin nefesini...

Hamdi Bağcı

Kendimden Vazgeçtim

Artık suskunum konuşurken bile
Kendimden vazgeçtim
Kalbimde kırılmıyor bu vesile ile
Evet dostum
Rahat edebilirsin
Oturacağım dünyada sakince
Ben kendimden vazgeçtim...
Artık özgürüm
Şiir yazacağım
...

Hamdi Bağcı

Konya Destanı

Tuğrul Beyin atının heybetli yürüyüşüne
Bakıp
Çağrı Beye yol gösteren Harekan-i
Ve dahi Beyazıt-ı Bestami'ydi
Onların
Malazgirt'ten
Konya ovasına
yolculuğunu başlatan...
Süleyman Şah mı
şu sesini duyduğum yiğit kahraman?
Cengaver yiğitlerin
elinden tutup Fırat'tan
Geçirerek
Çağları, ovaları, dağları
Birlikte aşan
ve Konya'yı yurt yapan
Yesevi Sultan...
Taşların üzerine derin bir mana ile
Heybetli sultanımın emriyle
Sütun sütun işlenmiş medeniyet
Şehri Alidir
Konyam...

Camileri, hanları hamamları
Ve yolları imar eden
irfan harmanında
Gönlümü ilim ve hikmetle savuran...
Sadrettin Konevi'nin bilgeliğinde
Zaman
Medreselerinde öğrencidir senin
Konyam

Kaç evreni ve dahi kaç dünyayı
Aşıp bir ovanın düzüne
Gelen
Anadolu'yu nakış nakış
vatan eyleyen
Görkemli Horasan
Şeyhlerine vatan olan Konyam

Sevdasından Şems'inin
Heyecanında yaratılanı bırakıp
Yaratana yürüyen
Ahir zamanın ışığı Celaleddin Rumi'nin
Öz yurdu Konyam...

Haykırışı kulaklarıma geliyor
Alâeddin'in,
Keyhüsrev'in,
Kahraman ordusunu duyuyorum
Cenk meydanlarından,
Kılıçarslan'ın,

Serdengeçti yiğitlerin atları kişiyor
Sultanım atının herekesinden zaferler çıkarıyor
Güneşli bir cenk meydanında
Ruhumu eriten kılıç şakırtılarıyla
Kazınan yurttur Konyam

Ve bir ilkyaz günü
Öküzlerin kağnılarıyla yazlık saraya gidiyor
Devletlüm
Celaledin Karatay...
Biliyor açacak asırları
bir çınar olacak
bir vatan Konyam

Surlardan ova engin bir denize benzer
Meram bağlarının en derun hülyalar döndürür
tambur sesleriyle nakış nakış
rahmani sevdalarıyla başları
Ve dahi mızrapların neşesinde
Coşkun akan ırmakların sesi duyuluyor...
Akar Meram Çayından
Yılların cumbalarında tarih
Hiç geçmemiş gibi zaman
Sağ elim Semaya bakar
Sol elim dünyaya
Ey bize Anadolu'yu vatan yapan
Kudretli Konyam

Medresesinde,
evinde,
mektebinde öğrettiğin hayâdır
Bir hayal gibi yürüyüşümüzün
Meram'ında dağlarında
Ve sonu görülmeyen başaklarında
Dört mevsim
yaşanan kutsal davadır...
Tamburun, kudümün
Huzurun sesi
Ney-in
Bir Mevlana olup
çağları aşarak
bize konuştuğu şehir
Konyam

HİÇ'e dönüşüyor dünya
Bir harman yerinde buğday kokusunda
Dağlarında Ovalarında
Benim vatanım Konyam...

Hamdi Bağcı

Korkuyor

Ne kadar korkutuyor insanlar
Ne kadar çok ıssız dünya
Ne kadar çok dikenli yollar
Ne kadar çok yılan
Çatallı dillerini sarkıtmış
Ayaklarımızın altında tıslıyorlar

Bir kara bulut gibi
Ne kadar çok konuşuyor insanlar
Sığınacak yurdumuz kalmadı
Mağaralar, dehlizler atmış
Üzerlerinden sırlarını
Bir çocuk gibi âdem
Zaman sanki
Bir çocuğun ürkek rüyası

Korkunçlar hepsi
Sanki yüzlerini görmek
Bir boşluğa düşer gibi
Parçalanırken ruhumuz
Şeytan insan, insan şeytan
Her yer cin her yer peri sanki
Zaman
Hiç güneşi doğmayan çığlıklar içinde
Kap kara kuru ağaçlarıyla
Bir orman belki

Masum elleri
Masum yüreği
Titriyor
Titriyor ayakları ve gözleri
Güzel gözleri
Korkuyor
İnsanlardan korkuyor
Ölümü çok sevmesi
Bundandır belki...

Hamdi Bağcı

Krallar ölüyor

Bir İmparatorluk kurulurken görüyorum
Krallar ölüyor
Öldüren kral oluyor

Hüzün dağlara kazınıyor sur oluyor
Acılarıyla yeni kral yenedünyalar kuruyor
Ve parçalanmış bedenler akmış kanlar üstüne
Mutluluklar inşa ediyor

Gördüm dünyanın döngüsü
Ve Görkemini
Devasa ordular gördüm
Kazınmış
Kralların burcu demirden bayraklara

Ölüm kol gezerken
Kader yazılıyor ve
Ansızın zaferler görüyorum
Bir anda değişivermiş varacağı noktalarda
Yüzyıllar görüyorum
Manasız
Yüzyıllar görüyorum acımasız
Ellerde kılıçlar
Okçular ve kışneyen atlar
Toz duman oluyor dünya yenisi kurulurken

Ölüyor insanlar
Bir hiç anlamı olmayan bir et yığını oluyor
Sonra akbabalar uçuyor insanların üstünde
Yanıyor yanıyor yanıyor
Yangınlar sünmüyor bu zamanlarda

Kuşlar korkmuyor artık çığlıklardan
Kızlarda ve oğlanlarda
Sevginin yalnızlığı kalıyor
Zamanı aşip geçen
Bu günün manalarında

Hamdi Bağcı

Kusura Bakma ocuğum

Affet ne olur beni
yine dayanamadım
önemsemedim seni
yapılan yanlışla itiraz ettim
gerçeği söyledim

hiç ilgilenmeyecektim
oysa yanlışlarla
günahım büyük
affet ne olur beni...

Ve sen çocuğum artık
bakmayacaksın kusura
Bende bu kadar acı varken
Yanlışla bile yanlış demem yasakken
kusura bakma çocuğum
bir çare olmaz benim dünyam acılarına

Sadece ben değil çocuğum
bütün insanlar
yanlışla bile yanlış demeleri yasaklanmışken
nasıl çare bulsunlar senin acına
Kusura bakma ocuğum
Kurusu bakma

Hamdi Bağcı

Melekler Acır mı O Çocuklara?

İnsanlar
Kafası olmayan insanlar,
Kafası bedeninde ayrılabilen insanlar
Kafası olmadan da konuşabilen, yürüyebilen,
Taptığı putu için savaşabilen insanlar
İnsanlar biliyorum
Korkutan beni
Korkutan titrediğinde
Çocukları düşünüyorum
Ö çamur tarlalarda selin içinde kalmış
Tir tir titrerken eli
Allah'ım melekler acımaz mı ki o çocuklara?
Ve nasıl bileceğim
Kim acıyacak o çocuklara?
Ölürken anaları babaları
Ağlaya ağlaya teslim olurken zamana
Kim tutacak o çocukların elinden?
Ellerinden kimin tutacağını nasıl bileceğim?
Çiçekler açacak
Şeherde yine yel esecek
Ama çocukların ölümü hiç etkilemeyecek dünyayı
Ben insanlığın hicran içinde yanışını
Nasıl izah edeceğim

Hamdi Bağcı

Mescid-i Aksa

Artık ağlamıyor Mescidi Aksa
Görmüyor insanları,
takmıyor Kudüs'ün çocuklarını
Düşmanın vurgunlarını

Ağır bir hengamedir yaşadığı
Pusatlarını çıkarmış
teslim olmuş
Mescid-i Aksa

Kur'an dillerde kaldı kalalı
kalplerden uzaklaşalı
Anlaşılmıyor artık Meryem
İsa'nın övülen anası
İbrahim'i insanlar unutalı
Suskun Mescid-i Aksa

Sanki Zülkarneyn'den alındı
Hem Doğu hem de Batı
Tevrat ve Zebur'un yol gösterdiği
Davut ve Süleyman'ın
Ordularıyla değiştirdiği dünyaları
Kayıp bir zaman gibi
Unuttu Mescid-i Aksa

Oysa Rahman'ın kutsal saydığı mekan
Süleyman Mabedi
Kur'an da övülen
Kadim kitaplarda
Miraç'ın özü denilen
Ademoğluna mabet kılınan,
Meryem'in Rabbe hizmetkar verildiği
önünde Rabbe secde edilen...
Kutsal Mescid-i Aksa

Yoksa kıyamet mi koptu?
Neden artık
Neden korkmuyor insanlar
Neden, söyle Allah'tan

Yahya'nın övgülere mazhar olduğu
Sekseninden sonra Zekeriya'nın
bir müjde olarak doğduğu
İmran Ailesinin kutsandığı
Peygamberin Samanyolu'nu aşıp
Rab'bin huzuruna vardığı
başka hiç bir
tanığının olmadığı
Anların
zamanların
Kahramanı neden unuttuk bunları
Neden Mescid-i Aksa...

Hamdi Bağcı

Mezopotamya

Mezopotamya kırınlıklarıyla
ruyamdaydın bu gün
Hep sadece onda dinlediğim
musikiler geliyordu kulağıma
kasvetli havalara inat
hayat akıyordu Fırat'tan
Ve bütün ihanetlerine rağmen
Hala kardeşlik akıyordu Dicle'den
Yazıyorum işte dinle destanını
tarihin merkezi
Mezopotamya'dan

Güneşin kavurucu sıcaklığında
Ya da kışın acımasız soğukunda
olgunlaşmış insanlığımızsın
sen Mezopotamya

Ve yalnızlığını yaşadığımız zamanda
Kartallar hep ses verecek Mezopotamya'dan
kavgalarıyla

Sarp dağların kendine
gizemli bir düğümle bağladığı insanlarıyla

Ölümün oyuncak olduğu topraklar

Akan
durmada akan Zap Suyu

Kır çiçekleri sarıya boyamış
Gelincikler kırmızıya
Ve nevrular maviye boyamış dağları

Dağlar ki
onurun ve savruluşun
kızılığa boyadığı vatan

Hasretin
Sarp kayaları

Mezopotamyalı çocuk seni neden gördüm
Neden gördüm acınası halimi
Neden gördüm
Batının bitmez
acımasız ahvalini...

Çocuk biliyorum
ellerin geleceği müjdeliyor

Lalesi ve kuşları
Sonu bulunmaz mağaraları,
Sırt sırta vermiş sanki dağlar

Rahmanın çizdiği görkem
hayranlığımız dünyayı aşar...

Çıkıp karşımızda zamanı durdurmak için sanki
Ve haykırmak tarihi
Mezopotamya'nın rüzgarlarında
Duran kayalarla
savrulan
Anka kuşlarıyla

Kartal bakışlarda zaman kaybolmuş
Sert ve hoyrat bakışlarda durmuş dünya

Güler misin çocuk
Ah neden gülüyorsun çocuk?
Ve ben neden ağlıyorum?
neden ölüyorsun ey insanlık?
Mezopotamya'nın çöl rüzgarlarında

Kendimizden geçmiş gibi
hülyalara dalmışım
sonu gelmez savaşlarda

Neden kopamıyorum Mezopotamya'dan
Anlat bana şair
Neden kopamıyorum özgürlük hülyasından

Hamdi Bağcı

Minel Aşk

Kıpır kıpır ruhum
Hissediyorum

Yürüyorum bilinmeze
Belki bir gün ellerinden tutup
Sana sevdiğimi söyleyebilirim

Ellerin nasıl sarar bütün bedenimi
Martıların çığlında
Ah tutsaklığım gözlerin

Huzur sensin
Dalgalar vuruyorken yüzüme

Sırılsıklam
Tutsağınım
Ey minel
Aşk

Hamdi Bağcı

Namaz Kılacağız Kardeşlerimizle

İtler ürecek
sokaklardan sırtlanların sesi gelecek
Ama biz Namaz kılacağız kardeşlerimizle

bilerek dünyanın
ve bütün insanların
sahibi olduğunu Aziz ve Rahman olan Allah

Ve kardeşliğimize sarılacağız
gözü dünmüş Deccal askerlerine inat

Sarılacağız Silopi'de
Sur'da
Sarılacağız Afrika'da Moro'da
Sarılacağız
Halep'de Bağdat'ta

İlahi kudret bileceğiz
bizi kardeş yapan
ve bileceğiz
bütün zalimlerden
bizi bu kurtaracak
Ahir zamanlarda...

Hamdi Bağcı

Nasıl Anlatacağım

Bırak diyor bana kahrı,
Oysa onun beni bırakmadığını
nasıl anlatacağım,

Her gün gergef gergef
işlenen çilenin soğuk yüzünü
Nasıl anlatacağım sana çocuk

Yıllar eskitirken ciğerlerimi
Bir erken ölümlle
karanlığa bürünüverecekken gözlerim
İçimde sevgisini yaşattığım
nazenin bir gülün
Benden vazgeçişini nasıl anlatacağım

Her sarıldığın umudun
yok oluşu sarmışken zamanı
Ve elinden kayıveren
mercan rengi duyguların
Hicranını nasıl anlatacağım

Ah çocuk bırak eskitsin
geçip gitsin dünyadan
Heyelanı sarıversin nefessiz koyan
Ve için için ağlatan
Zelil ağrıların
Yıkıldığı bir çınar gibi
Hikmeti arayan ve aradıkça bulamayan
Yaklaştığını zannettikçe uzaklaşan
efsunu nasıl anlatacağım

Bir hülya duygular serkeş
Dünya bir rüya imiş
Çırpındıkça hıçkırığının sesi
Çiğlıkları kapatan
Kayboluşun usulca gözlerden
nefessiz ve umutsuz
bırakıp gidişini nasıl anlatacağım

Kahrı dünyaya bırakıp
gitmenin adıymış huzur
Anladığımı sana nasıl anlatacağım!

Hamdi Bağcı

Nasıl Değiştirilir

Kırgın gönlümün çaresiz elemelerini
Gölgesi bile değişmiş zamanın
En verimli,
en mümbit zamanında ömrünün

Güneşin kayboluşuna
aldanıp koyup gitme bizden

Aldırmadan ne yapılır
Aldırmadan nasıl sevilir

Nefret kavgaya dönüşmeden
nasıl değiştirilir

Hamdi Bağcı

Nasıl Kayboldu O Yıllar?

Nasıl kayboldu o yıllar?
efsununu anlayamadan
Soyunu sopunu alıp
nasıl kayboldu sultanlar?
nedir bu?
hicranıyla yandığımız
acımasız talih...

Artık güvercinler yok gökyüzünde
atmacalar cirit atıyor
Sinan,
Gazali,
Buhari,
Muhittin Arabî...
yok

hayal bile edemedik
Fetihlerindeki görkemi
Ansızın çekip gidiverdiler
Sadakati yaratılıştan atlarıyla
Yenilmez soylu savaşçılar

Bizler zavallı kaybetmişliğimizle
kaybolup giderken dünyadan
Acırlar mı bize?
yine tamburuyla
söylerken bütün benliğimizi titreten
muhteşem şarkılarını
Cumbalı evlerinde
büyük sultanların
hüzünlü şehirlerinde...

Hamdi Bağcı

Ne Ara Girdin Rüyama

Yok, başka bir şeydi bu
Anlatamam
Anlatsam anlaşılmaz
Biliyorum
Ne ara gördüm
Ne ara girdin rüyama
Ne arada oturduk o sofraya ve
Ne ara sevdik birbirimizi bilmiyorum
Bir Karacaoğlan Türküsü gibi damağımda tadı
Gün ortasında
Dost soframız
Bir sevda gibi sarıyor beni
Kuşatıyor bütün benliğimi
Anlamadım
Ne ara girdin rüyama

O yaşlı adam bana günahkârmışım gibi bakıyordu
Oturmuştum o sofraya
Yemiştik dostlarla
Haklımı yaşlı amca
Anlamadım
Ne ara girdin rüyama

Oysa ben
Ne Aleviyim ne Sünni'yim
Hak yolunu bulmaktır şerefim
Adaletle, sevgiyle, saygıyla
İnsan olmak için
Oturmuştum dost sofrasına
Ey sevda çiçeğim
Anlamadım
Ne ara girdin rüyama

Ey dost ben
Seni dinliyorum
Ve gidiyorum uzaklara
Çok uzaklara
En az 35 yıl geçmişe
Zaman zamanın içinde
Akıp gidiyorum
O ses işte o ses
Sevginin, merhametin,
Simsıcak sevdaların zamanı
Parmak kaldırıyor bir küçük çocuk
Neşeli bir köy okulunda
Anlamadım
Ne ara girdin rüyama

Bütün karmaşanın içinde
Kar yağıyor pencereme
Kızıyor bana o adam
Gün için de koşturuyorken ben

Sonra birden aklıma sen geliyorsun
Gözümün önünde gözlerin
Hay Allah Aşkına
Şimdi böyle güzel güzel neden bakıyorsun bana
Anlamadım
Ne ara girdin rüyama

Eğer" demişti Firavun,
"Gerçekten getirdiğin bir belge varsa ve sen doğru söyleyen biri isen, onu ortaya koy
da görelim."
Ve yılanı koymuştu Musa
Yılan, bütün yılanları yutmuş
Yılanların oynatan Sahibine dünyanın
Secde edivermişti hemen oracıkta
Kızmıştı, Firavun,
İnanıyordu, insanlar ondan sonra
Kesmişti kolları bacakları
Dostum bunları anlattı bana
Ellerim bağlı ellerime
Kıpırdamıyor sanki kalbim
Sıkışıyor,
Nefesimi tutamıyorum
Ve inan bana en az Firavun'a sabretmek kadar zor şehre sabretmek
Diyordu dostum o anda

Ve ben de yine hüzün
Anlamadım
Ne ara girdin rüyama
Neden girdin rüyama

Hamdi Bağcı

Niye Yalnızım?

Bütün insanlar bunu soruyor sanırım
Ya Rab, nereden kaldı bana bu yalnızlık?
Neden yapayalnızım

Sonbaharın sararmış yapraklarında yalnız
Baharın çiçek açmış kırlarında yalnız
Oysa, kuşlar, arılar, sinekler kelebekler bile yalnız değil
Ben insanım,
Ben niye yalnızım?

Adem'in Havva'sı niye yok artık?
Anlamıyor kimse kimseyi
Konuşma ve sus
Söyleme bildiklerini
Bir acı, bir sızı...
Bir savruluş enikonu yaşadığımız
Bilmiyorum nereden kaldı bana bu hüzn
Ben insanım,
Ben neden yalnızım?

Hamdi Bağcı

O Politikacıdır

Yalancı adamlar bilirim
Doğru söyler gibi hep
utanmadan
Yalan söyleyen
Yüzleri çok yumuşak
Etkilidir o insanlar
Şehirleri devletleri yönetir
Ve doğru söyler gibi
İnsanlara yalanları ezberletir

Neden diyorum
Neden ey büyük insan
Neden bu dünya için insanları
Acımadan öldürür bir insan
Neden diyorum ve ruhu kararmış
İyi gibi görünerek
Kendini dünyaya feda eder bir insan

Ve insanlığı katleden
Masumiyeti, güzellikleri, dostluğu
Sade bir ölüm mevsimi gibi
Sessiz ve derinden
Ama güzel görünen politikacılar

Ne kadar masumdur
Bir insandır
Babadır, kocadır,
Baktığında yüzüne
İçinde, derilerinin içinde damarlarının hemen yanında
Sadece zalimlerde oluşan
Hırs damarları görünmez ilk bakışta
Suçlu değildir o hiçbir zaman
İbadet yapar,
Ağlar belki
Ve hatta zekât bile verir
Zalimliği görünmez bir kokudur
İnsanları yakarken ve zamanı yıkarken
Konuşurken masumdur
O bir politikacıdır...

Hamdi Bağcı

Ölüler Geziyor Aramızda

Ölüler geziyor aramızda
Konuşuyorum,
Ölülerle konuşuyorum
Yaşam bitmiş, toprak kurumuş
İçimizi karartan zaman mı?
Ahir zaman mı?

Yaşım 12 değil
Artık İsmet Özelin şiirlerini anlıyorum
Ve gözlerinden zamanı
Ezilişi,
Yok oluşu
Ve dünyanın yalan olduğunu
Anlıyorum

Beton olmuş yollar, toprak kaybolmuş
Yağmur bitmiş su kaybolmuş
Öğrendiğimiz onca evrenin bilmecelerine
Uzaya, Neptün'e, platona
Ve uzaya insanlığın kurduğu üstlere inat
Ölülerle konuşuyorum
Her tarafım ölü dolu
Korkuyorum

Artık insanlar her şeyi biliyorlar
Bekliden anlamadıkları gerçekleri bundandır
Kahverengi bir bulut oluyor zaman
ekranlardan yansıyor insanlara
Değerli olanı atıp geçiyor çöpe
Ve dostluğu
Ve insanlığı
Ve gözyaşını
Ve aşkı
Atıp geçiyor plastik çöplere
Ne soyut artık zaman
ne de somut bir muhabbeti kalmış
Ölü hayvanlar, taşlar, ağaçlar,
Güller
Ve insanlar
Ve ben onlarla konuşuyorum
Hep ölü
Ölülerle konuşuyorum
Korkuyorum

Hamdi Bağcı

Özlüyorum

Bir burukluk var içim
adını bilmediğim
farklı bir duygu

beynimi titretiyor
ruhumu eritiyor

savruk duyguların esiri
yaşananlar

özlüyorum

Bir ara titrek bir anı beliriyor gözlerimde
kırmızı belediye otobüsleri
içinde yorgun insanlar
hepsi o günün eseri
ve ben o günü kaybedeli
şehri özlüyorum

Çığlık çığlığa bağılıyor insanlar
burası stadyum futbolcu gol atar
sallanır bayraklar
sevinçleri o günün eseri
bir tutku benimki kaybolan günler
İnsanı özlüyorum

Korkak ve ürkek
kaybolurum diye bir çocuk
yürüyor şehirli kızlar etekleri kısa
ve hepsi dişi
Hepsi güzel sanki
Sevda türküleri söylüyor delikanlılar
tarihe yazılan aşklar
kaçamak bakışlar
özlüyorum

Hamdi Bağcı

Paylaş Benimle

Selam gibi, şiir gibi
Bildiğin güzel bir şeyi paylaş benimle
Kim bilir dünyada güzellik artar
Umut bir bahar olur
Çiçekler yeniden doğar ülkemde..

Hamdi Bağcı

Perileri Bir Kız Çocuğu Uyandırabilir

Bir gece perileri şarkılarıyla uyandırmak
Ancak bir kız çocuğunun marifetidir
Uyuyan taştan cinlerin arasında şarkı söyleyerek
Perileri taş olmaktan kurtarmak
Başka kime marifet olarak verilebilir

Masumiyetin ve saf sevginin
Tahmin edilemez gücüdür bu
Efsunlu yolculuklarla dünyayı kurtarmak
Bir deniz kabuğundan şarkılar söyleyerek
Kocaman denizlerin sonu gelmez dehlizlerinde yüzmek
Bir kız çocuğunun marifetidir

Köpekler böyle bir masumiyeti sırtında taşır
Yollarda bembeyaz nurlar belirir
Yol gösterir kız çocuğuna
Derin ve hiçbir zaman bir insanın uğramadığı dağlarda
Gezerken kız çocuğu
Perilerin dansına eşlik eder ve
Deniz kabuğu ile söylenen şarkılarda dans eder dünya

Okyanusların tabanlarında var olan şehirleri
Görür kız çocuğu
Orada binlerce yıldır yaşayan
Ve bir ahtapota benzeyen cinler
Masallar anlatır kız çocuğuna
Balıklar korur onu,
Foklar ve martılar ona eşlik eder yolculuklarında
Perilere şarkılar söylemek
Ancak bir kız çocuğunun marifetidir
Ve erişemez başka hiçbir ölümlü ona...

Hamdi Bağcı

Recep Konuk'u Gördüm

Bu dünyada onu gördüm

Onda hayallerini nakış nakış dünyaya
İşleyen bir adam gördüm

Yiğitliğinde mertliğinde
İnsanlığında
Sefasında cefasında ömre bedel bir
Sevda
Bir tarifi imkânsız inanç gördüm

Biterken zaman
Yeniden başlayan bir başlangıç,
Bir zafer gördüm
Kadim zamanlardan süzülüp gelen
Ve hiç titremeyen iradesiyle
İnadına insanlık, inadına insanlık
Konya Ovasının mümbit
Vefasını gördüm

Recep Konuk'u gördüm
Bu dünyada bir adam gördüm

Hamdi Bağcı

Rüyalar

Ansızın görmeye başlar insan
En korkunç rüyaları

Hepsi gerçekmiş gibi
Bütün benliğine hissettiğin
Bir türlü içinden kurtulamadığın
En gerçek haliyle
Aç susuz
ve yorgun bırakan
En korkunç rüyaları
Ansızın görmeye başlar insan

Birden kayboluştur
Bazen ölümdür
Ve bazen de titreyen bir gece
Ansızın ürpertiyle korktuğun

Hıçkırma hıçkırma ağlarsın bazen
ve görkemli şehirlerde gezen
seyyah olursun
gidersin hiç bilinmeyen yerlere
Ve sevgi, huzur yaşanır dünyada
Rüyalarında Cennet olan
Ansızın görmeye başlar insan

Hiç kimsenin kimseye anlatamayacağı
başka kimsenin de görmediği
En korkunç rüyaları da
Ansızın göremeye başlar insan.

Hamdi Bağcı

Savaşçıları Bulamıyorum

Çöllerde savaştayım
Yürüyorum gecemi gündüzüme katarak
Artık korkmuyorum
Niye attın beni böyle hoyrat ellere
Diye sormuyorum

Çöller kurak, düşmanlarım kaybolmuş önümden
Bitmiş bütün sözler
Keşfedemiyorum zaferleri
Bir çöl yılanı geçiyor önümden
Av mıdır avcı mıdır anlayamıyorum

Çölde analar görüyorum savaşçılardan daha çok
Bir bakışta kaybolup gidiyorlar
Sonra ansızın çöl bitiyor bir tarla çıkıyor karşıma
Sanki tarlanın arkasında kocaman kayalar belirmiş
Tırmanıyorum, tırmanıyorum dik kayalara
Yol gösteriyor bana adını hatırlayamadığım biri
Artık isimleri de hatırlamıyorum
Dostluklardan vazgeçeli

Kayalar bitiyor bir düzlük dağların üzerinde,
Yol çıkıyor karşıma
Bir yol
İki tarafında insanlar
İki tarafı da terkedilmiş sanki
Duvarla örülmüş bir hol

Sakin sakın yürümeliyim anlıyorum
Sarp dağların üzerinde bir köy görünüyor
Köyde evler, evlerin tam ortasından başka sarp dağlara gidiliyor
Yolun bittiği yerlerde
Köyün arkasında karlı dev dağlar, dağların üzerinde bir dağ
O dağında üstünde bembeyaz karlar var

Sol tarafımda cumbalı evlerden
Terk edilmiş bir köy
Ama insanlar yaşıyor
Sanki dünyadan ayrı kalmışlar
Sağ tarafımda ise bir fırın görüyorum.
Fırına giriyorum
Bir insan cinlere etli ekmek yapmayı öğretmiş
Usta insan ve onun yanında iki cin
Birlikte etli ekmek yapıyorlar.

İki cin durmadan etli ekmek yapıyor
Ve orada insanlar görüyorum onlarla şakalaşıyorlar
Cinin birisi çamura benzer bir şeylerden
Ama pis değil
Oyuncak yapmış
İnsanlara atıyor
İnsanlar da onu kapıyor

İnsanlar cinler
Top olmayan ama topa benzeyen
Çamur olmayan ama çamura benzeyen
Pis olmayan ama pis gibi görünen
Oyuncaklarla oynuyorlar

İzliyorum
Bir ara bana da geliyor
Dokunuyorum
Yenen bir şeyler belki ama bilemiyorum
Kayıp bir köyde
Arıyorum savaşçıları
Savaşçılar nerede diyecek oluyorum
Hatırlıyorum unutmuşum başladığım noktayı

Cinler konuşmuyor benimle
Kaybolmuş bir adalet gibi zaman
Tekin değil hiçbir şey
Şaşkın şaşkın arıyorum,
Aradıkça başladığım noktadan uzaklaşıyorum.

Oradan çıkıyorum,
Köyün ortasındaki yoldayım
Belki bulurum diye
Savaşçıları
Yürüyorum
Büyük bir yol daha geliyor
Yolun iki tarafında ağaçlar
Ağaçların arkasında insanlar
Anlamıyorlar beni
Savaş ortasında
Savaş yokmuş gibi yaşıyorlar
Ve benden kaçıyor insanlar

Anlıyorum
Sakin ve sessizce oturmalıyım
Kayboldun sen ey temiz saf adalet savaşçısı
Bunu anlamalıyım
Dünyanın saçma sapan tuhaf melankolisinde
Savaşçıları bile aramamalıyım.

Hamdi Bağcı

Savaşın Kadınına Ağıt

Dudakların kıpırdamasın
ey Ema sus
sevdiğini söyleme
Gök yüzünden bombalar düşerken
Halep'e...

Ortadoğu'nun bebekleri ölüyor
Savaşın onurlu kadını
utanmadan dünya izlerken
Ema
dudakların kıpırdamasın
ne olur
sen hüznünü söyleme

Gökyüzünde şimşekler şakırken
bir ısıklıkla ölüm bütün şehirleri
yakıp geçiyor şimdi
Ema
dudakların kıpırdamasın
sus sen acını söyleme

Renkler birbirine girerken
hüznün ve vahşetin acımasızca
bir tablo gibi karşımızda durduğu
Suriye'nin hüznü kadını
insanlık ölüyor
tarifsiz acıları izlerken

ey Ema sus
sen sevdiğini söyleme...

Hamdi Bağcı

Savrulmuşum Ben

Berhava olmuş ömrüm
İçmeden sarhoş olmuşum ben

Aleme hayran
Avare gönlüm
Gördüğüme inanmış
Yanılmışım ben

Bir bildiğim varmış
Bilmemişim hiçbir şeyi
Yalanmış yaşadıklarımız
Geçmiş gitmiş dünya
Hüzünden hüzüne
Savrulmuşum ben

Hamdi Bağcı

Sen

Sen benim aradığım yerlerde değilsin
Geçtiğim yollarda değilsin
Başım yokluğunda yıllara eğilir
Sen yollardan geçersin
Yıllar senle değil...

Yaşım 15
Kocaman dünyada her şey sensin
Ama sen benim değilsin

Yine sonbahar
Yine motorin kokusu
Yine taş bulvarlar,
beton evler,
Sensiz bir şehirde ömür
kim söyleyecek bana nasıl yaşanır
sanki yokluğun derin
acımasız bir nehir...

Vurup duruyor beni duvarlara
Ben hayallerine dalıyorum

Hatırlıyorum
Sanki Süleyman Şah Konya'yı yeni fethetmiş
Yabancıyız buralara
Ama dünyalar kuruyorum
Bakıp düz ovaya
Seni hatırlıyorum

Hayallerimde hatırlıyorum
Daha gitmemiş akıncılar Balkanlara
Geçilmemiş Tuna, alınmamış Mora
Bir dünyadan bir dünyaya
İşte oralarda bir yerde at koşturan bir yiğidim ben
ve sen her yerde silinmez bir sevda gibi aklımda

Ansızın çağın karmaşasına düşüyor yolum
Taşranın İlgın kömürü kokan yıllarında
Hayallerimde dünyalar
Dünyalarda bir Anka kuşu gibi sen

Ama yolum uğramıyor yoluna
Benim içimde yananla
Sızım sızım yürek yangınıyla
Geziyorum aşkının uçurumlarında

yolum senin yolun değil
Beyhude bekliyorum
sevda değilsin sen
Gelemeyeceksin biliyorum

Hamdi Bağcı

Sen Diye Biri

Sen diye biri
Ben diye birisinin olmadığı günden beri
Sen diye birisi de yok artık
Biliyor musun?

Ben ve senin
Ansızın
yok oluşlarımızın alegorik
Öyküsünü
anlatıyor bütün çocuklar

Şehir senden
ve benden bahsediyor
Yok oluşlarımızı
Yani ismimizi hatırlıyor

Hamdi Bağcı

Sen utan gülüm insanlığa

İnsanlık utanmaz oldu
Sen utan gülüm insanlığa
Düğünde insan katlediyorlar
Artık ağlayamıyorum
Gülüm çirkef insanlığa
Ne olur sen ağla

Sineğe kıyamadığımız dünyada
Gülüm insanlar var
Düğünde insan katlediyorlar
Biz mi insan değiliz onlar mı?
Bizi insan olmaktan utandırdılar

Ruhumuz paramparça
Kurtarıcımız ve yol göstericimiz yok
Bir bilinmezlik dehlizindeyiz
İnsandan intikam alıyor şeytan
Kahkahalarla gülerken gülüm
İnsanları öldürmek için çocukları patlatıyorlar

Çocukları gülüm
Masumiyeti
İnsanlığın en değerli hazinesini yok ediyorlar
Şeytanın bayram günleri bugün
Askerleri insanlarla insan öldürüyor
Çağ kararmış
Yüzümüz kara
Onlar utanmadı
Gülüm bizi insan olmaktan utandırdılar

Ey Yüceler Yücesi Mevla
Şahin beyin yumruğuyla kovduğu düşmanı
Kovmak için vatanımızdan
Kim bize şimdi yol gösterecek

Ay kırmızı
Ayın bile hüznünlendiği günler yaşıyoruz
Bilmem insanlık bu kâbustan nasıl uyanacak
Nasıl kurtulacağız,
Gülüm bize kim yardım edecek

Kim elimizden tutacak
Denizleri parçalayan
Asasından yılanlar çıkaran
Bir Musa'mız yok bizim
Bizi Mekke'den Medine'ye götürecek
Muhammet'imiz
Bize ne zaman yol gösterecek?
Söyle gülüm insanlık ne zaman dünyadan kurtulacak?

Çocuklar gülüm
Çocuklar...

Ah gülüm
Bu yürek bilmem bu acıya nasıl katlanacak
Ağlayamıyor gözlerim
Sustum
Gülüm çirkef insanlığa
Ne olur sen ağla

Hamdi Bağcı

Sen Yağıyorsun Geceye

Sen yağıyorsun geceye,
Gündüze
Ve gönle

O iflah olmaz iyi yüreğin var ya
İşte o değiştirecek
Dünyayı

Hadi gül, ciğer parem
Boş ver şimdi ağlamayı

Hamdi Bağcı

Seni

Seni sonunda aradım
Biliyorum sesini duymasam
Çıldıracaktım

Hayalin merhamet gibi
Sararken yüreğimi
Yapayalnız
buz gibi sokaklarda
Dokunsalar ağlayacaktım

Hamdi Bağcı

Sevdalarımızdan vazgeçtik

Sevdalarımızdan vazgeçtik
Zaman ezerken bizi
Oysa dar sokakların hicranlı aşkları vardı
Gecelerin kar altında tutulan eller
Söylenen sevda şarkıları
Mazide yaşadığımız o günlerde

Ansızın bu günler başladı
Ve biz bıraktık hepsini geçmiş günlere
Soğuk sularından vazgeçip çeşmelerin
Asimetrik savaşların piyonu olduk bilmeden
Suskun melankolilerin esir aldığı
Meddüceziirlere dönüştü yaşadıklarımız
Çağın vurgunlarında savrulduk
Bir gerçek tokattı dünya
Her gün yeniden vurulan bütün umutlarımıza

Şimdi hangi sevdaya tutunacağız
Hangi emeller bizi bağlayacak
Hangi vazgeçişler savuracak kahrolmuş duygularımızı
Yollarında ram olduğumuz
Hangi yalanı ile mutlu olacağız
Beton duvarların kâbuslu gecelerinde

Oysa kuru ekinlerin arasında ılgıt ılgıt esen
Sam yeliydi hayat
Söğüt ağaçlarınının hışırtılarıyla
Yalnızlığımızı unuttur
Bir ela gözde kaybolurduk biz
Acıları başlatalıdır çağın
Masumiyetimizle kaybolup gitti bütün sevdalarımız

Elini tuttuğumuz içimizi titreten
Sevgililerimiz vardı
Yalanına mı kandık bilinmezliklerin
Ne ara aldı bizi bizden
Şimdi değmezliğini yaşadığımız günlerde
Bilinçsizce dünyanın acılarına tanıklık ediyoruz
Geçiyor bütün hüznüleri gözlerimizin önünden

Pınarların soğuk sularını hatırlıyorum
Sevdalarımızı kaybetmemiştik daha o zamanlar
Bizim sevdalarımız vardı
Sevdiğimiz, çok sevdiğimiz
Uğruna ömürden geçilen
Arkadaşlarımız, dostlarımız vardı
Babamız,
Bizi karşılıksız seven kocaman anamız
Ellerimizden tutan ve
Gönlümüze huzur veren
Dostlarımız vardı

Ve insanlar insanları kesmiyordu
İnsan yemiyordu sokaklar

Derken bilmediğimiz bir zaman başladı
Acı yılları
Ve biz
Sevdalarımızdan vazgeçtik

Vazgeçilmişti insanlık
İnsanlığın bitişini izlerken
Sevdalarımızdan vazgeçtik

Hamdi Bağcı

Sorun Değil

Yorgunluk mesele değil aslında
Ve yaşlanmişliğim yaşımın otuz dördünde
Sorun değil baktığımda
Ve gülmem yanlışlığına
dünyanın serencamına heyecanla...

Kışın gelişine
son baharın
çekip gidişine hüzünlenmem
Arayı arayı yolunu bulamamam
Bulduğum yoldan gidememem
hakikatin yolculuğunda
Ne olduğunu bilmediğim mevsimler yaşarken
bitişlerine aldırmadan
insanların bana
Aynaya bakmamı öğütlemesi sorun değil

Her şeyin bitişini görüyoruz
En kirlili halimizle izlerken dünyayı
Kokmuş bedenimiz ve ruhumuz
Ve hıçkırarak benliğimizle ağlayamıyoruz
Yok oluşumuz da sorun değil

Yağın sönüyor artık temizlenemiyor dünya
Yağan yağmur sanki yetersiz acının peşkeşine
Yetersiz geliyor
Dualarımız, dünyayı temizlemeye
Akıyoruz ıstırabın ve dünyanın ateşine
Bitişi insanlığın da sorun değil

Ama ben aynaya bakıyorum
Aynalar kirlenmişliği gösteriyor
Ayna da ben varım,
Ben de sen varsın,
sen de koskocaman bir coğrafya
Kokuyor bedenler
Kirlilik ruhun derinliklerinde

Bakarken manasını kaybetmiş
Yaşadığımız anın gergefine...
kıyamet de sorun değil...

Hamdi Bağcı

Söyle Borya

Söyle Borya insan kaç litre mazot eder
Söyle kaç litre mazot bir insan eder

Sen ey Borya bana söyler misin
Görüyor musun
öldürdüğün bebekleri
kapkara
acımasız rüyalarında?
Borya söyle
Bu kadar ölümün
nasıl uyunur üzerinde?

Beyaz bulutların üzerinde süzülürken uçağın
Ansızın kırmızıya boyanıyor mu hislerin
Ve sen ey Borya söyler misin İsa öldürür müydü bebekleri?
Söyle bana Borya
Sen medenisin ya
zalim medeniyetin hiçliğini
bir insan olarak nasıl öğrendiğini

Vatan nedir Borya?
Özgürlük mücadelesi nedir?
Ve zalimin yanında yer alan
Şözde dünyaya barış getirmek
Ölümlerle
Söyle bunun insanlık
neresinde?

Borya evin var mı senin?
Ve eşin
ve çocukların...
Onların bakıyor musun gözlerine
Ve onlarda mı acımaz insanlığa
Suriyeli anneye
ve öldürdüğün körpe bebeğe
Merhamet yok mu sizde?
Borya ne olur söyle?
ya da Borya söyle
bir insan
öldürürken canları
umarsız nasıl kalır böyle?

Merhamet nedir Borya?
Acımak nedir...
İnsan nedir...
Ve insanlık Borya
insanlık gezmez mi
Sizin mahallelerde?

Nasıl bir çağ bu Borya ne olur izah et?
Neyi anlattılar sana ki geldin?
Hangi tarihin evladısın sen?

Ve emirden daha kutsal daha yüce
Yok mu insanlık sende?

İnsan öldürmek ekmek parası olur mu?
bir insan için?
Acımasız bir katil
nasıl gider evine?
Bebeklerin ölümleri
Saçılırken Suriye'nin Şehirlerine
söyle Borya hastaneyi vurmak
bir insan için iş olur mu?

Fabrikalarda insan öldürme makinesi üreten
arkadaşın Fredek ile
bir barda yudumlarırken biralarını
Konuşuyor musunuz futboldan vakit bulup
Acımasızca katlettiğiniz insanları

Ölüm kusan makineleriniz,
bebekleri ve annelerini
doğunun yiğitlerini
ve onurlarını
katlederken
Siz özgürlüğü hangi insana
ve nereye getirdiniz?
İzah et ne olur Borya

Ve söyle Allahtan korkmadınız
utanmadınız insanlardan
nasıl yaşanır
bu kadar kanla
dünyada ve ahirette utanmadan
söyle Borya
nasıl yaşar insan?

Hamdi Bağcı

Suriyeli Bebeğe

Acımadılar Suriyeli Bebeğe
Fransızlara acıyanlar
acımadı annesinden yeni doğmuş
Suriyeli garip
hüzünlü
insan evladına...
İnsan olmak başkaymış
anladım Avrupa başka...

Hamdi Bağcı

Suriyeli Mazlum Çocuk

Suriyeli mazlum çocuk
bakma bana ne olur
yüzüm yok inan bakmaya sana

Biliyorum
Dünya seyrediyor acını

Semalar duyar
sen üzülme
taşlaşmış kalplere çarpan feryadını

Hamdi Bağcı

Şair Haklıdır

Ne kadar az gülümseme var
insanların yüzünde
Ne kadar az arayış
Ne kadar sabit bir duruştur dünya
Ne kadar çok kayboluş

Yaşamak oysa
Sessiz bir başkaldırıdır

Ve bazıları da
Gidip gelen canhıraş boğulmalar yaşar

Şair haklıdır
Bütün sokaklar
çaresizce artık bu gerçekliğe çıkar

Hamdi Bağcı

Şairin İsyanı

Şiir isyankardır
itiraz etmektir
yanlışa yanlışı demektir...

bir sevdanın peşinde
dünyadan tümünden
vazgeçmektir şiir..

Takılıp kalıyorum bunu söylerken
takılıyorum sembollere
imgelere
dizelere...

konuştukça susuyor
kalabalıklaştıkça yalnızlaşıyor
şair

ve itiraz edemiyor

isyan yok, itiraz yok,
mecbur buna şair anlıyorum
seyrediyorum

Sonra bir tek cümle
"belki yenilgi budur"

Belki kör kuyuların
içinde kıvrılıp
yolumuzu bulamayışımızdır.
acısı şairin

Hamdi Bağcı

Şairle Hesaplaşma

Şair ne sanıyor kendini
Ama ne kadar güzel yazıyor
ne kadar anlamlı ne kadar derin

Mâh-Peyker'i aklına gece vakti
getiren kim
Sultan'ın ölümsüz aşkının
ölümünü
aklına getiren nedir?

Gücü, kudreti
ve cinleri aklına getiren
Şair ağaların sultanın sarayında
ayak seslerini duymana vesile olan nedir?

Nedir bulamadığın giz
nedir şair
emrin ve ihtişamın kudretinde
hastalanan kişiliğinin
zerre titremez sesinin kaynağı nedir?

Kılıç şakırtıları yoktur burada
belki kenevirde yapılmış
ve sesini sadece kurbanının duyacağı
organların kara yazgılarını
gören esrarengiz hicran nedir?

şairin mısraları
bir okyanusun fırtınası gibi
dalgalanması niyedir
ve parçalaması geceyi
Şair sendeki bu güç
bu iflah olmaz benlik nedir?

Bu kadar bilgi
bu kadar kelime
bu kadar nefsi duygular
neden bu kadar yoğun yaşar şair

nedir sen de tehlikeli olan
Söyle aşk buralarda nerde yeşerir
nefes alamazken insan

Bir insan oysa ne kadar büyüyebilir
ne kadar bilebilir her şeyi
ne kadar yüceleşir
kendince bu kadar bilirken gerçeği

Hamdi Bağcı

Şairle Konuşma

Dünya ne kadar hızlı dönüyor
bir anda güneş
gün ortasında batmaya
akşam
ikinci vakti olmaya başlıyor
Dünya ne kadar hızlı dönüyor

Ve şair yine şiir yazıyor
Gelgitler arasında
hızlı akan ahir zamanlarda
Besmele çekip başlıyor anlatmaya
Kar yağıyor taştan şehre
Kuşlar kaçıyor başka dünyalara

Gelirler mi?
Gidenler
kaybolup mazi diye
düşünmeyi bile bıraktığımız hülyalar
Oysa kuşlar geliyor
Aldırmıyorlar zamanın değişmesine
aldırmıyorlar ahir zamana

Mutluluk yoktur demişti
Kim bilir filozof haklıdır
Mutluluk ölmektir
belki de

Oy kar yağıyor yüreğime
bembeyaz oldu duygularım
belli buz tuttu gönlüm
üşüyorum

Yalnızlık
kaybolmaktır dehlizlerde
yalnızlık hüznüldür,
gözlerin çöküşüdür
Uşütür insanı oysa

bir kalem ile resim yapmak nedir?
Nedir düşünmek?

Yaşamın solgun ışıkları
Belki görmediği kimsenin
Belki anlamlandırmadığı
Belki bir yavanlıktır tat alamadığı

Şair
ah keşke bıraksaydın
sen yazmayı
bıraksaydın yalnız kalmayı...

beni bir biçareye dönüştüren
uykularımı kaçıran zavallılık
değil midir yalnızlık

Bir ölümlünün hayatımızdan geçiren
İçimizde yaralar açan sövgüleri

Sus ne olur Şair
bana acı
gerçekleri söyleme...

Hamdi Bağcı

Şehir

Şehir
Her zaman çingiraklı bir yılan gibi
Zehir zerkediyor yüreğime

Arınmış bir derviş gibi
bütün hülyalarından
Ve uzaklaşıyor benliğim
Sanki bütün dünyadan
Kaçıyorum

Şehre
Eylül Yağmurları yağıyor...

Hamdi Bağcı

Şehir Vurgun Yiyor

Ansızın çıkmıyorlar
her yer de vurgun
ne kadar vurgun geziyor yollarda
şehir bu kadar vurgunu nasıl kaldırır
yalın bir sıkıntıdır bu yaşanan
gün ortasında

ve hep vurgun yiyor şehir
asla güneşin tadı kalmıyor güz ortasında

ne kadar çok kokuyorlar
ve ağızları kokan,
köylülükten kurtulamayan adamlar
yüreğinin güzel olduğunu söylüyorlar bana

ve hep vurgun yiyor şehir
asla güneşin tadı kalmıyor güz ortasında

ne kadar gidiyorlar
ne kadar hızlı kayboluyor şafak
ne kadar hızlı tükeniyor insanlık
ağız kokan insanlar geziyor her yerde
her yer uzak artık
her yer yabancı sevda sözcüklerine

ve hep vurgun yiyor şehir
asla güneşin tadı kalmıyor güz ortasında

Hamdi Bağcı

Şehit Başçavuş Ömer Halisdemir'e Minnetle...

Tarih 15 Temmuz gösteriyordu
Dünyaya Türk milleti
Yine kanıyla canıyla
Şanlı bir destan yazdı
Ezdi Yezidin itlerini
Vatanını savundu
Haine, satılmışa
Kalleşe, kokuşmuşa
Üç beş soysuza
Bırakmadı kutsal vatanı
Tarihi tanık tuttu
Düşmanların gözünü korkuttu

Tanklar geziyordu sokaklarda
Ülkemin uçakları jetleri
Milletimizin kendi ürettiği helikopterleri
Aziz milletin
Meclisini bombaladı
Sokaklarını caddelerini,
Yetim malını ezdi...

Haindi onlar,
Bu topraklarda
Özel yetişmiş
Efsunlanmış, ruhunu şeytana satmış
Soysuzluğu inanç zannetmiş
Fitneden Cennet ummuş
Batının gayri meşru çocukları

Hepsi birer akbaba olmuş
Çıktılar sanki bu vatana konmuş

Saldırdılar bütün kutsallara
Gözü dönmüş Deccalın
Haşhaşileri

Başlarında bir meczup deli
Kendine diyor din âlimi, mehdi veli
Emperyalizmin, siyonizmin
İnsanlığın katili Amerika'nın
Kan emici Avrupa'nın
Hizmetine girmiş
Görürsün sanki dünyaya
Yeni bir din getirmiş

Saldırdılar bütün ülkemize
Polisimize, Meclisimize
Seçkin askeri birliğimize

Bilmiyordu milletin
Erleri bırakmaz bu vatanı
Vermez bir karış toprağı

Serden geçmiş yiğitleri

Ve emir geldi,
"Vur haini dedi"
şehadeti emretti
Albayrak inmesin,
Kutsal Vatan işgal edilmesin
Aħir zamanın mazlum milletleri
Ümitsizliğe, ye'se düşmesin
Dedi, komutan,

Soylu milletin aziz evladı
Düşünmedi vatandan başka bir şeyi
Çekti silahını
"Allah" dedi yiğidim
Haini cehenneme gönderdi

Ve hainler saldırdılar
Dünya saldırırsa ne yazar
Artık o bir daha ölmeyecekti

Tebessüm yüzünde
şehadet dilinde
Müjdeye mazhar olmanın kıvancı
Cennet yansımış yüzüne
Bütün bir millet ona duacı

"şehitlere ölü demeyin"
Demmişti bize
Alemlerin yüceler yücesi
Kadri mutlak tek Rabbi...

Dünya gördü o kahramanı
Babası tek bir gözyaşı dökmedi
Vatan için can veren
Yiğit evlattan
"Razıyım" dedi

Razıydı
Minnet duydu yiğidine
Koskocaman asil millet,
Allah razı kul razı
Cennetin kapıları
Yüce Mevla'nın izni ile
Sonsuzluğa değin Ömer Halisdemir'e
Açıldı

şehit Başçavuş Ömer Halisdemir
Türkün tarihine altın harflerle yazılan
Kahraman şanlı Müslüman

....

Hamdi Bağcı

Şehre Kar Yağıyor

Yaprakları dökülmüş ağaçların arasında
Kıyametler kopuyorken
Silahlar insan öldürüyorken
Şehre Kar yağıyor...

Yer yarılmışken ve
Sallanıyorken dünya
Ey Yar
Ben kendi hüznümü yaşıyorum
Ve Şehre kar yağıyor...

Gözlerim melankolik bir şiiri arıyor
Lapa lapa yağan karda sevdiceğim
Eski zamanlara dair,
İçimde bir taş oturmuşunu biliyorum
Penceremden bakıyorum,
Şehre kar yağıyor...

Yaşımın otuz beşinde
Başımın ağarmış saçlarında
Zaman eskiyor ben izliyorum
Şehre kar yağıyor
Ağlıyorum...

Hamdi Bağcı

Şehrin İnsanı

Şiir zerk ediyor
ruhuna

düşünme
algılama ve insan olmayı
zerk ediyor

yanlışa dur demeyi
siyasetçiye bile gerekirse inanmamayı
yanlışlara yanlış deme yetisini zerk ediyor
ondandır kaçıışı hüzünden ve aşktan

oysa şehrin insanının işi değil yiğit olmak
paçavralaşmış ruhunu
zamansız tarumar olmuş karakterini
işini değil onun değiştirmek

hep yenildiği nefisini
bırakmak onun işi değil

kaçmak varken
şiir okumak değil
gülmek gerekir
baskılayıcı ve yıpratıcı öfkelerden sonra
ve gülerken
ölümü bile umursamadan
yaşamak
ve hep yaşanacak sanmak gerekir

artık onu hiçbir ölüm de etkilemiyor
Ölüm ondan uzak sanıyor
şehrin kaypaklaşmış
düşünmekten vazgeçmiş insanı

yaşamak fikri
ve yükselmek
para kazanmak
bir nevi yolunda giden hayatın ritmi

ölümü düşünmek ve
yanlışlara itiraz etmek
onun işi değil...

Hamdi Bağcı

Şeyhim

Yolculuk nereye ey şeyhim
Dedi;

Derviş, solgun yüzüyle bakarak...
"İçime"
dediğini duydum

"Yürüyorum içime doğru"

"Çok uzaklara benim olmadığım
Dünyanın beni içine almadığı
Hiç'ime"
dedi

"Gidiyorum hiçime doğru"

Hamdi Bağcı

Şimdi Şiir Yaz

Şiir yaz diyor bana
karşıma çıkan her cümle
Her sokak, her mahalle
Şiir oluyor her esişi rüzgârın

Her vuruşunda ansızın anılar gönlüme
Bir acı oluyor zaman
Ve anlıyorum
Tek varidatım Hüzün
Sarmalıyor benliğimi
Şiir oluyor akıyor aklımda tanıdıklarım
Ve tanıyamadıklarım
Gittiğim yerler
Mermer sütunlar
Narin,
taşla işlenmiş dünyalar

Muvaffakiyetim yok artık benim
Cansız bir kelebek gibi
Gününü tamamlamış
Ve yokluğa sığınmış
dar bir ömürdür sanki her şey

Ve beni el âleme rezil eden
Suallerin esiri
Yüzüm gülmüyor
Bir ben biliyorum içimdekileri
Kimsenin bilmediği
Bin yıl farkı olan bugünlerle
Ruhumun derinliklerindeki savurgan
Alaycı gülümsemeleri
Şimdi diyor,
alemler bana
Şimdi şiir yaz...

Hamdi Bağcı

Şükür

Şükür
Yer şükür
Gök şükür
Açılmış eller Semaya
Yalvarır dil şükür

İçinde benliği secdeye kapanmış
Aldanışı nefesine
bitsin diye
Ve yine tövbe yine yakarış
Akar sular seller Şükür

Yüce dağlar küçülür karşısında
Zerre parçalanır küre olurda
Yerdeki ve gökteki
bütün şuurla
Yalvarır Mevlam Şükür

Çile çile çile
Yenilir dünyaya her zerresinde
Sakallı pir oturmuş dinler derdini de
Anlatır dünyaya çığlık çığlık
hayat için muhabbet için şükür

Akar gözlerinden yaşlar
Sığır Rabbe titreye titreye naçar
Kalabalıklar içinden kaçar
Dertte şükür, kederde şükür
Velhasıl bedende şükür
ruhta şükür

Hamdi Bağcı

Tabi ki Evet

Dedi, baharı seviyor musun?
Dedim, tabi ki evet
Dedi dikenini olsa da
sever misin gülleri
Dedim ah,
gül kokusu vatan sevdası
tabi ki evet...

Hamdi Bağcı

Terör Günlerine Ağıt

Gök yüzü kararmış
ihanet kol geziyor sokaklarımızda
Kan akıtmak istiyor şeytan
zamanı durdurmuş sanki
insandan korkunç bombalarında

inadına kıyamet
inadına Kerbela
Yollar yürünmez oldu
Düşmanlar sağ yanımız da

Ölüm kusuyor caddeler
Ölüm kusuyor gökyüzü
ya benden olacaksın diyor
ya da cehennem kuruyor
acımasız deccal bugün dünyada

İyiler güçsüz
kötülerde dünyaları yakacak bombalar
Bir maveradır şimdi huzurlu zaman
huzur kaybolmuş korkunç rüyalarda

Acımıyorlar, merhametleri kaybolmuş
Can alıyor, kan akıtıyor
Medeniyetsiz bir devlet istiyorlar
Cehalet esir almış katil insanları
Bir adem anlamaz bundan
hesapsız ve çirkef yangınlarında
yakarak, yıkararak savruluyorlar

Bebekler babasız kadınlar dul kalmış
Yetimler çaresiz kaderlerini kabullenmiş
Analar kalplerine gömmüş yiğitleri
Bitmez, yürek dağlar ağıtlarıyla
Kahramanlar çaresiz izliyor
Ölüm kara bir duman
körleşmiş
dolaşıyor insanların arasında...

Ağıtlar yakıyoruz
kararmış günlere
sessizce ağlıyor
kalplerimiz
sessiz ama derinden...
Ağıtlar yakıyoruz Deccal'in
katliamına şahit
kıyametin çocukları
Belki en çirkin günahlarıyla
Rahman'a bir mecalsiz
haykırış
dua oluyor sözleri
Elemli

fakat metanetli yürekleri...

Hamdi Bağcı

Trenler Geliyor Aklıma

Trenler geliyor aklıma
Bir şehirden
bir başka şehirlere giden
Ve arkasından ellerin sallandığı
Belki de sallanmadığı
Aslında bir anlamının da olmadığı
İnsanların bazılarının
Cılız anlamlar yüklediği
Ve kendilerinin bile inanmadığı
Trenlerin gidişleri geliyor aklıma

Ne kadar güzel
bir derinlik verir romanlara
Dizilerde, filmlerde sesleri
Zaman zaman hüznü anlatan
Zaman zaman da
yalandan başka bir şey olmayan
Trenler geliyor aklıma

Hamdi Bağcı

Türk Askeri

Biliyorum seni yazmaz dünya
sen kahramansın oysa
Ey Türk Askeri

terör ve her türlü düşmana
kahramanlıkla karşı koyan
ölümü öldüren sensin
ülkesi için yılan deliğine giren
akrebe bile gerektiğinde zehir zerk eden
yiğitsin sen
Türk Askeri

düşmanın çoktur senin
sen hakkın askerisin
Al Bayrak
kutsal vatan
Sen
Senin yüzün bir mazluma
kış günü görünen bir güneştir

Sancağın
varlığın dünyanın her yerinde
Barış demektir

Açlık yok olur senin yanında
çekilir bütün zalimlerin elleri
zulmü sen bitirirsin
Türk Askeri

yetim kalır çoluk çocuk
umursamazsın sen onları
devlete inanmış
millete inanmış
Allah'a iman etmiş
Türk Askeri

Yiğitlik ve mertlik sende anlamlaşır
Şehittir gidenin dünyadan
kalanı gazidir
bilen bilir de
bilmeyene öğretir
gerçeği
Türk Askeri

Şeytan korkar
deccal korkar senden
bir bildiğin var
o da yaşamalı kutsal vatan
Ölümü bile hiçe sayan
Türk Askeri

Vatan bilir okyanusları
vatan bilir yedi kıtayı
bir yerde dalgalanıyorsa Al Bayrağı
Tutar orada
İnsanlığın nöbetini
Türk Askeri

Gök yüzü engin
kanatlarında süzülür senin
sesin dosta güvendir
düşmanın yüreğini ezer
yüreğin
Türk Askeri

Çelik bir sipersin sen
dalgalanan al bayraksın sen
vatansın
yurtsun
yuvasın sen
Türk Askeri

Hamdi Bağcı

Türkmen Dağına Ağıt

Artık biliyorum hiç sönmeyecek bu ateş
Hali perişan, yanıyor yürek
yanıyor Türkmen Dağında
ağlaması duyulmaz Türkmen Dağının

Takkeli dağından bakınca dünyaya
acıyı görülmez Türkmen Dağının
İstanbul'dan, Paris'ten, Londra'dan
Derdi anlaşılmaz, derman olunmaz
ağlaması duyulmaz Türkmen Dağının

Bir ıslık sesi gibi gelir ölüm Türkmen Dağında
Hayat uzak, yaşayanlar uzaktır
Birleşmiş Milletler bakar,
bir anlamı olmaz küskün ağıtın
ağlaması duyulmaz Türkmen Dağının...

Esir alınır insanların duyguları
Arap ağlar, Türkmen ağlar
bir hicran ki savrulur
ağlaması duyulmaz Türkmen Dağının

Zevk var, sefa var,
Futbol var, dizi var
Günahkar dünyada sabahlara kadar
çığlık çığığa yaşayanlar var
Sesi yüksek buraların
ağlaması duyulmaz Türkmen Dağının

Cehennem topları ölüm kusar
İnsanlar parçalanır,
füzeler insan yakar
Rus bombalar, gavur bomba atar
Allah Allah kükremesiyle
Ümmetin son kalesi düşmesin diye
Türk kardeşiyle Türkmen destan yazar
ağlaması duyulmaz Türkmen Dağının

İnsan insana merhamet etmez
insan ölür
lakin zalime bu bile yetmez
baş keser, kol keser, ayak keser
Şeytanlara sofraya olur mazlum
Deccal'ın baş kentinde
Amerika'da
Rusya'da
ağlaması duyulmaz Türkmen Dağının

Mazlum bir anne
Evden göçer bin bir çile
Bebeklerin buz tutmuş ellerinde

tükenirken insanlık Suriye'de
yürü ha yürü gece bitmez soğuk geçmez de
ağlaması duyulmaz Türkmen Dağının

Hamdi Bağcı

Ülkücü'ye Saygıyla

Uzun yıllar hapishanede yatmış bir serseriymiş
İnanmış inandığına
Yar sever gibi sevmiş inandıklarını, vatani
Bağlanmış kalmış oralarda
Hayat bilmez, ölüm bilmez, hastalık bilmez acı bilmez
Eski kuşak bir devrimci
Bir Anadolu genci

60 yaşında bile hala 17 yaşında
17 yaşının keskin inançlarında
Vay hele vay
Nasıl sevdalanmış bir bağlamaya,
Neşet Ertaş Bozdağ'ına
Dağların yücesi sanki
Türkmen bir çocuk
İhanet etmez, hainlik yapmaz
Ne insanlar çıkmış karşısına
Lakin o milliyet bilmiş
Millet bilmiş sevdalarını
Bir ömrünü vakfetmiş

Nevşehir'den geçiyorlarmış
Oturmuşlar Fatıha okumuşlar
Dumanlı dağların sevdasında kaybolmuşlar
Ne amansız yalanlarmış aslında söylenenler
Fark edememişler
Yetişen her çocuk onlar gibi olsun istemişler
Yapılacak bir şey yok diyor
Politika bilmiyormuş
Siyasetle yolu hiç kesişmiyor
Kocaman insanların karşısında hiç baş eğmiyormuş

Bağlanmış kalmış
Hasretini çektiği anasının babasının ötesinde
Vatanına hasredilmiş bir ömrü tercih etmiş
Pervasız ve cesur bir yiğit
Konya'da eğlenmişler biraz
Oturmuşlar bir sade kahve içmişler dostlarıyla
Yalanların savurduğu insanları konuşmuşlar
Ankara ah Ankara
Kaç numara olurduk olsaydık oralarda
Ve bir numarası yok demiş birisi hayatın
Neyi kaldı canım yılgın atlar gibi savruluşların

Ve şimdi hayat
Ey kara gözüm
Güven vermiyor
Baba yiğitler öldü mü ne?
Teslim olmuşlar sanki her biri
Her biri geçmiş gitmiş yılların gergefinde

Hamdi Bağcı

Üzgünüm Andriana

Bütün savaş mağduru kadınlara...

Moravia yazmıştı seni
güzelliğın suç olduğu
körpe kadın

Ey Andriana bu şiiri de
ben sana yazacağım
ve belki sen hiç okuyamayacaksın

Zaten okuyamazsın sen
bedenin satılık
ruhun tutsaktır

belki Roma'da
belki İstanbul'da
çaresizliğin
Savaşın acımasızlığı
Nasıl da bir sermayeye
çevirir güzel bedenleri

Sevilmeye layık
gözlerin nasıl eskir sokaklarda
Ellerin,
Hani güzelliğinin resmedildiği
Narin ve güzel ellerin
nasıl hoyratça savrulur
kokuşmuş otel odalarında

Aslında kurşunlar
en fazla senin katilindir
ve sen anneliği terk ederken
bomba seslerinin arasında
iğfal edilen insanlıktır

Ben
üzgünüm Andriana
sana kandırılmamışlıktan
ve yalan olmayandan başka
verecek bir şeyim yok
biliyorum
para etmiyor bunlar da...

Affet bizi savaşın tutsak kadını
Affet bizi Andriana...

Hamdi Bağcı

Ve eziyordu

Ne kadar soğuk yüreği insanların
Yorgun bir yolcusuyuz zaman vurgunlarının
Bir günümüz güzel geçse
Beş günümüz acıtır gönlümüzü
Yenemeyeceksen ezeceksin diyordu
Ve eziyordu
Oyuncakçı dükkânının yıllanmış müdürü
Ezilen zaferden pişman
Yaprakları sararmış şehrin çile günlerinde
Her günleri ve gündüzleri
Yolcu yürür yolundan pişman
Zaten akşam oldu
Gün karardı yine
Söyleyen söylediğinden pişman

Elinde belki fasces ve balta yoktu
Fakat Curule sandalyesinde oturuyordu
Şaşırmıyordum oyuncakçı müdürüne
Mor Toga'da baya yakışmıştı
Ama o bir kral değildi
Öyle ise niye yalan söylüyordu
Bayım neden yalan söylüyordun
Ve neden zulmediyorsun insanlara
Neden yıkıcı bir tufanı andırırdı duyguların
Neden soğuktu yüreği insanların
Neden bu şehre kar yağmıyordu?
Oysa bir şehre kar yağmalı değil miydi?
Bir şehre kar yağmalıydı mutlaka
Temizlemek için bütün sokaklarını
Ve insanlarını
Şehrin oynak,
Ve bir köle pazarındaymış gibi korkak
Kaypak insanlarını...

Hamdi Bağcı

Ve O Geldi

Ve o geldi
Bütün hayallerim,
düşüncelerim kayboluverdi

Umudum kayboldu,
İyi niyetim,
Bir insana
kötülük yapacağım hissi ile
içinden çıkamadığım
Duygularım

Anladım o anda
yeni bir kapı açma vakti gelmişti
Anladım demir almak vaktiydi

Yeni iş, yeni bakış
Yeni ufuk, yeni vizyon
Yeniden hayata tutunmaktı benimki

Hamdi Bağcı

Yalan Dünyaya

Hercümerç olmuş
bütün bildiklerimiz
Hepsi yalan
Dünün dostları bugün düşman

Dünya değişirdi biliyordum
lakin inan bu kadar beklemiyordum

Bir yaşlı kadın vardı
hep duyuyordum çocukluğumda
Dünya boş diyordu hep konuştuğunda
Ve anladım çaresizlik içinde
Anladım yangınlarda perişanlık
Oysa baktığımız da ne güzel de görünürdü
hayatın siyah perçemi
Anladım yaşlı kadın anlatmış gerçeği

İşte bize de mecbur edilen
insanların yaşadığı
anlamak bu gerçeği
Kof hayallerinde hülyaları
Yorgunluğunda zamanı
Bilmem lanet mi bunun adı

Bütün gürbüzlüğünde
gençliğimizi ve şıvgın hırslarımızı
hep tarumar eden
bir kasırğa mı zaman dediğimiz Ya Rabbi...

Bütün zamanların içinde
ve her savruluşun dışında
Şakince susup oturarak
İç yangınları bırakarak
hercümerç olmuş duygulara
Her güzelliğin aslında
bir rüya olduğunu
Ve rüyaların dünyada gerçek olmadığını
Haykırmak acımasızca

Bırak yağsın yağmur geceye
Ezanlar okunsun karanlıklar içinde
Hep dar geçitlerde kaybolurken insan
Bırak bir bilinmezlik olsun alem bize...

Ve anladım bildiklerimizin hepsi
bu yalan dünyada
sadece yalanmış.

Hamdi Bağcı

Yalnızlığı Seçtim

Yalnızlığı seçtim
Bir yalnızlık ki orada kayboluş var,

yok oluşu seçtim
Bir yok oluş ki
Kimsenin uğramadığı bir virane

Uzayıp giden yollar
Kayboluşu giden güneşin

Ne kaldı ki hatırlamadığımız
Nerde kaldı ki
dünyanın gizemi
Nerede kaldı hayallerim

Himalaya'yı aşım
kendi kısır döngüsünde
Yalandan bir dinin tembel müritleri gibi
Yorgun ve hayattan vazgeçmiş
İnsanlığından vazgeçmiş
Kendi oyunlarına mı daldı

Hamdi Bağcı

Yamyamların Ülkesi

Yamyamların ülkesi medeniyet dağıtıyor
İnsanların kanlarıyla oluşturulan sistemlerinden
Yamyamların ülkesi
Petrol yollarını korumak için
Barbar ordularına insan katlettiriyor
Ve ahkâm kesiyor dünyaya
Kırmızı ışıkta durmayan araçlara ceza keser gibi

Yamyamların ülkesi
Gaddar silahlarını daha kolay insan katletmek için üretti
Ve öldürüyor

Yamyamların ülkesinin ölüm saçan
Bebek öldüren
İnsanlığa tecavüz eden orduları var
Bir taraftan insan kesiyor
Bir taraftan en iğrenç görüntüleri servis ediyor
Sosyal medyasından

Yamyamların ülkesi kan emiyor
Dünya yeniden zulmü görsün
Hizaya gelsin diye
İnsanlığı barbarlaştırıyor
Dünyayı esir alıyor
Süslü sokakları caddeleri
Görkemli lüks evleri
Caddeleri dev alışveriş merkezleri
Bitmek bilmez hazlarıyla
İnsanlığı utançlara gark ediyor
İnsanlığı bitiriyor
Yüce Yaratana,
Ahad olana,
Âlemlerin Rabbi Allah'a savaş açmış
O'na inandım diyenlerden kurmuş ordularını
O'nun nizamını yok etmeye çalışıyor

Yamyamların ülkesinin güçlü silahları var
Medyası var,
Radyosu, televizyonu, internet siteleri, sosyal medyası var
Ve yamyamların ülkesinin iyileri kötü göstermekte
Kötüleri de iyi göstermekte mahir
Takım elbiseli personeli var
İnsan katlederken askerleri, mazlumu düşman gösteren
Çokça okumuş, büyük kariyer sahibi olmuş
Parayla satın alınmış
Popüler dünyaya köle edilmiş yakışıklı canavarları var

Yamyamların ülkesi insan katlederken
İnsanlık oyalansın diye yetiştirilmiş
Güzel şarkı söyleyen
Mazlumu düşman gösteren

Türlü oyunları bilen
Şarkıcılar, sanatçılar, artistler, aktrisler var

Yamyamların ülkesinin üniversiteler bitirmiş
İsim bularak zulmü sıradanlaştıran akıllı ilim insanları
Çocuklara tecavüz eden cahil oyuncakları var
Çocuklara tecavüz edeni günlerce medyadan gösteren
Tuhaf televizyonları, haber bültenleri var

Yamyamların ülkesinin pornosu var
Utanmadan gösterdikleri iğrenç tecavüzleri
İnsanlığımızdan utandıran bizleri
Erkekleri var kadınları var
Türlü türlü oyunları var

Yamyamların ülkesinin insanları rahat etsin diye
İnsanlardan kan emen ince görünmez hortumları var
Sakince katlederken insanlığı
Onu mazlum ve kahraman gösteren
Sineması var, dizisi var
İnsanlık konuşmasını diye kurulmuş
Bankaları, şirketleri,
Kocaman birleşmiş milletleri var

Ve iyilerde insanlığından utanan
Ruhunu acıtan çaresizlik
Bitmek tükenmek bilmez yenilgiler var
Nuh'tan, Musa'dan, Harun'dan kalma sanki
Heyhat...
Suskun ve çaresiz izliyorlar dünyayı
Yamyamlar ülkesinin vatandaşları insan yerken
Ve Propaganda uzmanları suçluyorken Müslümanları
Hicret ülkesi bile bilmeyen
Mazlum Muhammet Ümmeti var...

Ey yerleri ve gökleri yaratan
Ey çaresizliğimizi gören yüceler yücesi Mevla
Bu kan durmayacaksa,
Bu acıyla insanlık başa çıkamayacak,
Doğru yola ulaşmayacaksa yolumuz
Durdur diye yalvarırız
Durdur dünyayı...

Hamdi Bağcı

Yaşamak

Geldi aklıma hülyalarım
Aklıma geldi dağlarda
Dünyadan uzak kendine yakın
Yaşamak zor imiş

Hani dağları vardı memleketimin
Kır çiçekleri ile bezenmiş geniş düzlükleri
Allah'ın rengiyle boyanmış binlerce renk cümbüşüyle büyük dağlar
Oraya gidecektik
Bir ev yapacaktık
Dünyada az da olsa
Dağlarında yaşayacaktık
Anlatmak da zor imiş

Elimizde değilmiş sevda kuşum dünya
Savaşlardan, politikadan kurtulup
Huzur insana
Anladım yalan bir sevda imiş

Herkes masum özünde
Kimse söz kondurmaz kendi sözüne
Yaşlanmak bir hak
Çekip gitmek ise imkânsız imiş

Soğuk suyundan içmek memleketimin
Bin farklı çiçeğinden imbik imbik süzölmüş
Balından yemek
Ağaçların gölgesinde bir Temmuz ayında
Yaşamak dağlarda
Bir ölümlüye imkânsız imiş

Bir çeşme başını hatırlıyorum
Temmuz güneşinin bile insanı yakmadığı
Dağların tepelerindeki düzlükleri hatırlıyorum
Bir bardak çayın dünyaya bedel olduğu
Sevda zamanlarını
Hepsi yalanmış
Yaşanmamış güzellikler
Hepsi bir rüya imiş

Dünya sürgün yeri
Yalanları ile kavga edilir
Eskir eskirmişiz yaşarken
Ve insanlar insanlara
Dost değil
Düşman bir savaşçı imiş

Oysa makam mevki
Şan şöhret
Mal mülk
Hırs
Kavga

Sizin olsun değil miydi?
İnsanın dürüst olması bile düş imiş

Duygular
Ağlamak
Gülmek
Belki daha çok ağlamak
Hayvanlarla çiçeklerle dostça yaşamak
Ve kaçmak insanlardan
Kendinle
Yaşamak
Dünyada böyle bir hayat yok imiş

Kafka'nın böceğiyiz hepimiz kentlerin değersiz dünyalarında
Elimizden gelenini yok etmişler
Yok, etmişler geleceği
Kirli bir pazar yeri hayaller
Ağlamak bile zor imiş

Dalkavuklaşmış hırsından zalim
Senin de samimiyetini numara sanır
Bir gayya kuyusu gibi insanlar
Kurtulmak diye bir şey yok imiş

Bağırıyorum çığlık çığlığa kalabalıklar içinde
Ve kimse dönüp bakmıyor
Farkına varıyorum; çıkmıyor sesim
Kentlerde kalabalıklar
İnsan olmayı unuttur imiş

Yalnızlık konuşur
Konuşur da sesi çıkmaz
Ana da yok baba da yok
Anlıyorum
Sevda bir garip kuş imiş

Kalp kırık düzelmez bir yara
Hüzün sonu gelmez heyula
Belki bir gün bakıp arkaya
Anlamsız yaşananlara
Ömür varsa dünyada
İki damla gözyaşı dökmek imiş

Hamdi Bağcı

Yedi Güzel Adamı İzlerken

Yedi Güzel Adamı İzlerken
Penceremden bakıyorum,
Katarlar geçiyor önümden
Ne kadar çok katar
Öyle olmamalıydı oysa
Savruluyorum izlediğim camın arkasında

Şair sesleniyordu
Naif bir zarafetle yaklaşıyordu katarlar
Sessiz bir güvercin gibi,
bir suna belki
Ve ben sunanın zarafetini
işte o an anladım
Ne kadar çok aşk
Ne kadar çok hüznün
Ve ne kadar zamansız bir esinti

Hep ağlamak çıkıyor bahtıma oysa
Daracık sokaklarda
Kaybolmuş zamanların hülyasını yaşıyor
Taş duvarların,
baharat kokularınının
Fıstık tadında
bir zamanın damağa bıraktığı şartsız lezzeti
Ezanların okunuşunda duyuyorum

Ne kadar çok kalabalık
Arnavut kaldırım yollar
Taş yollar,

Narin bir beste gibi zaman
Ben peşinden koşuyorum...

Hamdi Bağcı

Yeniden Doğar mı Güneş?

Her şeyin paramparça olduğu zamanlardı
her şey bölük pörçüktü
her şeyin tarumar olduğu zamanlardı
Dağılmıştı aileler
sevgiye zaman kalmamış
elleri herkes ansızın bırakıvermişti

Savrulmuştu insanlar
savrulmuştu zamanın fırtınalarında

Masum kalmamıştı adeta insanlar arasında
Aşk yenilmiş, dirilişin kaynağı,
evrene yeniden enerji veren inanç
insanlardan alınmış mıydı
yoksa insanlar mı onu bırakmıştı

Savrulmuştu insanlar
savrulmuştu zamanın fırtınalarında

Ölüm vardı her köşesinde dünyanın
bombalar patlıyor
insanlar insanların cesetlerinin arasında
yaşama tutunuyor
ağlıyorlardı

insanlık ağlıyor

Savrulmuştu insanlar
savrulmuştu zamanın fırtınalarında

İşte böyle bir zamanda
ahir zamanda
doğacak mıydı güneş
yeniden?

eller elleri tekrar tutar mıydı
yeniden?

Haçı leylekler,
coğrafyalardan coğrafyalara sevdaları taşıyan turnalar
Gelir miydi
yeniden?

Gönüllerin gönüllerle kucaklaştığı
hayat veren sıcak bir nefes
tekrar sarar mıydı insanları

denize kıyısı olmayan şehirde
sevda ateşlerini yakmak yeniden yüreklerde

başarabilir miyiz?
Döner mi umuda doğru çarklar

o hayatlarda yeniden
yeşerir mi umutlar

Her bahar yeniden
Çiçekler açar umudun ülkesinde
dünyaya sarılır bütün sarmaşıkları

Hamdi Bağcı

Yenilgi Mevsimi

Bu mevsim yenilgi mevsimi
Yıkılıyor tufanlarıyla gönlümüz
Gözümüz görüyor yenilgimizi
İz sürüyor şimdi çakallar peşimizde
Ve mutlaka yakalanacağız
Mutlaka yenileceğiz
Bu mevsimde
Yenilgi mevsimindeyiz...

Hamdi Bağcı

Yorgundum

Ben yorgundum
Ama saatler de yorgundu
Peki, saatleri ne yormuştu

Yağmur yağmıştı şehre
Yağmur sonrası kaldırımlarda karıncaların telaşı
Yuvalarını mı kaybetmişti karıncalar?
Sanki şehre aidiyet sorunu yaşıyorlar
Yabancılaşmışlardı kaldırımlara
Bir yağmur sonrası karıncalar

Ve belki insanlar hiç görmeyecekti
Bu koşuşturmaları
Ben yorgundum

Peki, saatleri kim yormuştu
Bir anlamsız çözülmöz düğümdü sanki
Karıncaları insanların hiç anlamayacak olması
Yorgundum...

Hamdi Bağcı

Yorgunluk

Yorgunluk...
burukluğun adı budur belki de
yazacaklarımdan
konuşacaklarımdan
ve de
yaşayacaklarımdan vazgeçmek

Suskunluk...
ağlayamamanın adı budur belki de
düşünmekten
gülmekten
Mescidi Aksa'dan
insanlıktan vazgeçmek

Yıkıntı...
zamanın adı budur belki de
kısırlaşmak
miskinleşmek
nere çıkarsa çıksın yollar
ve kaybedeceğini bilmek
sakince...

Hamdi Bağcı

Zaman

Zaman
Bugün yine bir şeyi öğrendim dünyada
Her öğrendiğimi bir kez daha
Öğrenmek zorundaymışım
Yediğim her tokadın bir benzerini zaman
Farklı farklı ellerle yine vuracakmış bana

Hep su akar der şair oysa bulur bir bendini
Bir deniz olur derya olur eskitir kendini

Ama zaman öylemi heyhat
Hiç durmaz akar akar akar akar

Ve geçerken tıkr tıkr kulaklarımızda
Yüreğimizi yakar ha yakar

Eskitir benliğimizi, yüzümüzü, elimizi
Kaybeder bir başka gelenle her birimizi

Neticesi bir sızıdır içimizde kalan
Ha dokundun ha dokunmadın

Gün olur sen olacaksın yalan olan
Ah ne hicranlı bir savruluş bu
Senden olmayan bir kayboluş bu

Hamdi Bağcı

Zamana Haykırış

1-
Yenildiğim zamanlar vardır
Konuştuğum ve düşündüğüm
Gördüğüm lakin anlayamadığım
Yenildiğim zamanlar vardır.

2-
Ruhumda bir yenilgi görüyorum
Kendinden geçmiş bir ritimdir
Başımdaki beynimdeki kargaşa
Bir yol arıyorum bir sevgi
Melankolik bir yalnızlık
Maveradan bir ses duyuyorum
Ağlıyorum
Ağlıyorum
Ağlıyorum...

3-
Suskunlar meclisi oy gönlüm
Demirden nikap takmışlar yüzüne dünyanın
Göremiyorum
Yol bitmiş, artık uçurumdur
Baktığım ufuk karşımda
Durduğum mihraptan gidemiyorum...

4-
Ve Eylül
Ruhumun bir başka dalgalandığı mevsim
Sonbahar
Sarı yapraklar
Kızıl sevdalar
Ruhumun hüzne daldığı mevsim...

5-
Zor zamanlardı
kapıda savaş
insanlarda acı vardı
Körleşmişti
göremiyordu savruluşunu
ve çanlar artık
Kan için
yıkım için
Ölüm için çalıyordu

6-
Ve gitmek istiyorum
terk etmek kendimi bile
şehri
insanları
sevda gibi güzel gülleri
bırakıp gitmek
terk etmek kendimi bile...

7-

Ama o da ne?
Vakti geçti aşkın
artık yaşın kırk beştir
yol uzunsa da fark etmez
sararan yapraklarıdır senin

Hüzünlü yolculuğunda
erken geçen zamanın
berhava bir melankolisi
savrulan rüyalarıdır senin

8-

Ve ondan sonra yazdım bu şiiri
Şiirin ve zamanın içdiş edilişine
Suskun ve kararsız
Tanıklık etmemden hemen sonradır
o zaman
Ve pes ettim artık söylemiyorum
doğruları
Anladım artık değiştiremeyeceğim
dünyayı...

10-

Solgun bir yaprağı andırıyor
Denizlerde dalgalar
Yağmur bile kırgın
dökülüyor toprağa...

11-

Ama yine de sen sus
şimdi konuşma değil
suskun bir çığlık olma vakti
ve sesleri az duyuyor
neden bilmiyorum
İnsanlar...

13-

Yorgunuz
Selam vermek ya da almak
Zor geliyor bize
Anladık aslında zamanın esiri
kaybolmuşluğa mahkum
güneşe küskün
gönülden Vurgunuz

14-

Söyleyecek söz yok
Duvarlar örülmüş yalnızlığına insanın
içimizde kıyamet

kıyımızda ruhsuz suratlar
Derin bir kuyu sanki dünya...

15-
Bir kırgınlık hali bendeki
Bahardan mı yoksa
uzatmalı kıştan mıdır bilinmez
Belki de dünyanın kendisidir beni kıran
çiledir sanki yaşamak
günden güne çekilmez...

Tamam bitti
artık susma vakti...

Hamdi Bağcı

Zor Bana

Bir inanç çevresinde
ve Kelimatullah'ın evresinde
Dönmek
Lailahe İllallahın etrafında
toplayabilmek insanları
Geceleri namaza kalkmak ve
Adam olmak ne kadar uzak bana

Dilim günah,
ruhum günah,
düşüncelerim günah olmuş
Dil konuşsa boş
Elde hikmet kaybolmuş
Zavallıyım çökmüşüm kalmışım yerime
Dünyadan öteye geçemeyen zavallı
Ağır gelir Allah demek dile
Ve kılmak namazı yük olur bedene
Enel Hak neden uzak bana

Çiçeklerin açmasında Hak,
Uçmasında kuşların Hak,
Hapşirmasında insanın Hak,
Bulutun serencamında Hak görmek
Hakkı bulmak içinde kaybolmak
Allah dilde ve en derin yerinde kalpte
bedende, ruhta özde
ve heyulasında zamanın
Allah demek
Oysa yeter bana

Balıkta, suda, toprakta, esen rüzgarda
Kışta yazda güneşte ayda
Ve yüzünde insanın
Hakkı görmek zor bana

Vay bana
Vaylar bana
Yakacak korkarım bedenimizi ateşimiz

Dilde zikir gönülde sevgi
Yeşeren bir gül gibi
Soylu yaşamak bulunmaz cevher
Anladım bana

Hamdi Bağcı